UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

5
КВІТНЯ
Число
No 14
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
APRIL 5, 1973

ПРОГРАМА ВІДВІДИН ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА

в Едмонтоні, запропонована головою Ділового комітету д-р М. Снігуровичем і затверджена Преосв. Владикою Едмонтонської єпархії

Субота, 14-го квітня, год. 8.30 вечора: прибуття Блаженнішого на летовище в Ніску. Привітання Достойного Гостя в зарезервованій залі на летовищі представниками організацій та всіма громадянами.

Неділя, 15-го квітня, год. 10: Всі молодечі організації, як також організації, що мають прапори уставляються у дві почесні лави від катедральної резиденції до входу катедрального храму зі своїми прапорами. Те саме повторять по св. Літургії. Стояти з прапорами підчас св. Літургії в церкві не вимагається;
год. 10.15 ранку: Архиєрейська св. Літургія у катедральному храмі св. Йосафата. У залі під церквою буде заінстальований телевізор.
Просимо вірних складати на всіх Службах Божих тої неділі свій дар Верховному Архиєпископові в окремих ковертках.

Понеділок, 16-го квітня; год. 2.15 пополудні: відвідини у прем'єра Алберти;
год. 2.30 пополудні представлення Його Блаженства Албертській Леґіслятурі;
год. 7 вечора зустріч з молоддю: УКЮ, Пласт, СУМ, Рідні школи. Місце зустрічі буде проголошено згодом.

Вівторок, 17-го квітня, год. 6.30 вечора: коктейл; год 7.30 святочний бенкет на пошану Достойного Гостя в готелі Мекдоналд.

Середа, 18-го квітня, год. 11-та відвідини шкільної молоді в О'Лірі „Гай Скул";
год. 7-ма вечора зустріч з членами Ділового комітету та з членами Почесного комітету у резиденції Преосв. Владики.

П'ятниця, 20-го квітня, год. 8.50 вечором прощання Його Блаженства на летовищі в Ніску.

Як вже було згадано, ми сподіваємося так на св. Літургії, як і на бенкеті участи наших Владик з Канади та США.

Всі подробиці та евентуальні зміни програми відвідин Блаженнішого будуть подані по приїзді Блаженнішого. Вони будуть проголошенні після узгіднення програми Його Блаженством та Ієрархом місця.

Масовою участю у всіх святкуваннях докажім нашу любов та пошану до особи Верховного Архипастиря та прив'язання до нашої Помісної Церкви.

Наша масова участь у Службі Божій та бенкеті то велика піддержка для нашого Верховного Архиєпископа та для наших всіх Владик у їхніх змаганнях до осягнення повної помісности нашої рідної Церкви.

СССР будує надзвукові літаки

Хоч деякі держави мають різні застереження до нового надзвукового літака, СССР заявив, що совєтські фабрики літаків будуть будувати надзвукові літаки ТУ-44. СССР потребує бодай 10 літаків для себе, щоб обслугувати Сибір та далекі азійські частини СССР, а других 10 літаків закуплять певно летунські лінії Східньої Німеччини та Чехословаччини.

З уваги на те, що Франція і Англія мають труднощі з виробництвом та продажжю свого надзвукового літака „Конкорд", СССР сподіваються, що вони зможуть легше продавати свої літаки летунським лініям зацікавленим гими літаками.

Сніги в США

В американському стейті Колоредо впали несподівано великі сніги, які місцями покрили землю 17 цалів грубою верствою. Найбільш загрожені були стада худоби на пасовищах, бо не мали ніякого корму. Деякі фармери пробували довозити сіно на пасовища гелікоптерами, але сніжна буря, що надсунула з гір, унеможливила це. Міністерство рільництва обчисляє, що прибл. 15,000 телят на пасовищах згинуть із зимна та голоду.

КАНАДСЬКА ПОЛІЦІЯ АР-СІ-ЕМ-ПІ ВІДЗНАЧУЄ ЦЬОГО Й ЧЕРГОВОГО РОКУ СТОРІЧЧЯ своєї служби на Заході Канади. На світлині Північно-західня кінна поліція 1874 року.

Західні провінції об'єднуються

Минулого тижня відбулися в Вінніпеґу дводенні наради прем'єрів чотирьох західно-канадських провінцій: Британської Колюмбії, Алберти, Саскачевану та Манітоби. То було перший раз в історії Канади, що прем'єри чотирьох західних провінцій зібралися на спільну нараду в справах, що заторкають всі чотири провінції, якщо йдеться про їхнє відношення до федерального уряду. Не зважаючи на те, що в Алберті є при владі уряд проґресивно - консервативн о ї партії, а в трьох інших провінціях партії НДП, всі чотири прем'єри знайш л и спільну мову, коли йшлося про домагання урядів усіх чотирьох провінцій до федерального уряду в Оттаві.

Вінніпезька конференція була приготуванням до розмов із федеральним прем'єром П. Трюдо, які мають відбутися в Калґарі в днях 25 та 26 липня ц.р. дводенні наради в Вінніпеґу не розв'язали всіх питань, що їх мав би поладнати в Калґарі прем'єр Трюдо й тому чотири провінційні прем'єри мають відбути ще одну конференцію в Вікторії, Бр. К. 18 червня й тоді мають устійнити докладно свої домагання до федерального уряду й проголосити їх у пресі, щоб прем'єр Трюдо мав час простудіювати їх та приготовити відповідь на конференцію в липні.

Між справами, що їх будуть переговорювати прем'єри західних провінцій з прем'єром Трюдо, б у д е справа знижки оплат за перевіз залізницею вантажів, бо від 50 років західні провінції платять вижчі оплати за перевіз, як інші канадські провінції. Західні прем'єри вимагатимуть від від прем'єра Трюдо, щоб федеральний уряд перед подаванням нових законопроєктів, що заторкають рільництво, до схвалення парляментові, порозумівся з урядами зіхідних провінцій.

Кромі цих двох найважніших справ, прем'єри західних провінцій порушать ще ряд інших, менше важних справ, що на них прем'єр Трюдо повинен дати в Калґарі ясну відповідь. Всі чотири прем'єри будуть виступати в переговорах з прем'єром Трюдо одним фронтом й заступати одну лінію.

Для кращої підготовки конференції незабаром відбудеться в Калґарі конференція чотирьох провінційних міністрів транспорту, а в Ріджайні чотирьох міністрів рільництва. Вислі-ди нарад міністрів будуть передані на нараду прем'єрів у Вікторії.

Для кращої співпраці в господарській ділянці, всі три степові провінції встановлять господарську раду, складену з міністрів, які будуть зустрічатися раз в рік і будуть обговорювати всі господарські справи, в яких зацікавлені всі три степові провінції. А для обговорення загалу спільних справ усіх чотирьох західних провінцій, прем'єри чотирьох провінцій будуть відбувати теж щорічну конференцію.

Конференція провінційних прем'єрів західних провінцій із прем'єром Трюдо буде виповненням обіцянки Трюдо в троновій промові на відкритті федерального парляменту, що федеральний уряд присвятить окрему увагу домаганням канадського Заходу. Чи присвячення уваги буде рівнорядне з виповненням домагань Західньої Канади, покаже щойно конференція в Калґарі, що відбудеться в липні.

Товариство для збереження спадщини

Федеральний уряд в Оттаві створив окрему організацію „Геретидж Кенада", якої завданням буде допомагати зберігати різні історичні пам'ятки та історичні місця, що зв'язані з культурою Канади. Новим товариством кермує рада ґовернерів, складена з дев'яти членів, а очолює її торонтський фінансіст Г. МекДуґан. На початок уряд дав товариству „Геретидж Кенада" 12 мільйонів долярів. Згодом організація „Геретидж Кенада" буде принимати членів спо між широкіх кругів канадців. „Геретедж Кенада" може передавати збереження пам'яток теж іншим організаціям.

КОШТОВНІ ПОЇЗДКИ

Федеральне міністерство державної оборони видало на кошта службових поїздок 56.716,13 дол., а на різні прийняття та інші видатки уряд виплатив ще дальших 99,898 дол.

Кошта подорожуван н я літаками прем'єра П. Трюда та федеральних міністрів в часі передвиборчої кампанії були 96,800 дол. В тому часі прем'єр та міністри переїхали літаками 71.915 дол.

Міністерство рільництва видало на п о д о р о ж і 41.128,000 дол.

Урядники міністерства закордонних справ видали на кошта под о р о ж е й 3.229.154 дол., а на різні прийняття 922,274 дол.

СССР ВИПРОБОВУЮТЬ НОВІ РАКЕТИ

СССР випробовує нові ракетні атомні бомби, які можуть вистрілювати на віддаль 6.000 миль. За американськими інформаціями, СССР має 1,618 ракетних бомб із атомовими головками, які мають розривну силу мільйона тонн динаміту, але удосконалений тип того роду бомб може мати розривну силу 25 мільйонів тонн динаміту.

Одночасно СССР випробовує ракетні бомби з кількома атомовими головками які, після вистрілу, розділюються й вибухають у різних місцях.

РАДІОПЕРЕДАЧА НА ВЕЛИКДЕНЬ

В неділю, 22 квітня (Великдень за Юліянським календарем) в 7-ій годині вечора з французької радіостанції Сі-Ейч-Еф-Ей в Едмонтоні буде передана врочиста св. Літургія, що її відслужить Блаженніший Верховний Архиєпископ Йосиф (Сліпий) в катедральній церкві св. Йосафата в Едмонтоні, в неділю, 15 квітня.

В Канаді дорожчають харчі

ДОМАГАЮТЬСЯ ЗАМОРОЖЕННЯ ЦІН

Наслідком недавної знижки вартости доляра, в США та Канаді подорожчали значно харчові продукти. В США жінки протестували проти високих цін на м'ясо й американський президент Р. Ніксон проголосив замораж е н н я цін на м'ясо.

Вслід за тим піднеслися голоси в Канаді, щоб Канада теж заморозила ціни на харчові продукти та в той спосіб здержала дальшу інфляцію. В федеральному парляменті провідник опозиції Р. Стенфілд поставив внесок, щоб з уваги на те, що в місяці лютому ціни гуртових товарів зросли на 14%, канадський уряд заморозив ціни бодай на харчові продукти, які протягом року зросли значно більше, як у США.

Р. Стенфілдові відповідав діючий прем'єр А. Друрі, який заступав прем'єра П. Трюда, що був неприявний у парляменті. А. Друрі заявив, що федеральний уряд не думає, покищо, заморожувати цін, що врешті тою недавно заявив у парляменті прем'єр П. Трюдо. Заява А. Друрі викликала бурхливу дискусію, в якій забирали голос посли консервативної партії та партії НДП, домагаючись, щоб уряд припинив дальший зріст цін на харчові продукти. Їм усім відповідав міністер рільництва Е. Вілан, який заявив, що уряд старається запевнити фармерам та годівельникам худоби належний прибуток за їхні продукти, а до того федеральний уряд не має права заморожувати цін у цілій Канаді, бо це радше справа провінційних урядів. Щоб федеральний уряд міг мати таку власть, як має президент США в справі заморожування цін, то треба би ухвалити новий закон. Федеральний уряд може над тою справою застановитися.

В міжчасі й у Канаді закликали до бойкотування м'яса. Радіостанції в Оттаві та Вінніпезі закликали своїх слухачів не купувати м'яса у вівторки й четверги й у той спосіб примусити торгівців м'ясом знижити ціни на м'ясо.

Кромі м'яса, в Канаді подорожчало теж молоко, масло та сир. Наслідком підвишки цін на харчові продукти канадські ресторани піднесли ціни на всі майже страви. В деяких газетах власники ресторанів радять канадцям їсти дешевші м'ясні страви, які, хоч недорогі, мають таку саму відживчу вартість, як і коштовні м'ясні страви.

Спеціяльний парляментарний комітет для нагляду над зростом цін пропонував створити окрему раду для контролі цін, одначе посли консервативної партії не погодилися на це й поставили внесок на замороження цін на харчові продукит на протяг 90 днів, після того, як харчові продукти вивезуть із фармів до міст. Остаточно федеральний парлямент не виніс в справі цін ніякого рішення.

З уваги на те, що в Торонто жіноча організація закликає торонтських жінок до дальшого бойкоту м'яса, фармарі з околиць Торонта стали привозити менше вепрового м'яса до Торонто, бо побоюються, що не будуть мати покупців на те м'ясо. Покищо, великі харчові крамниці в Торонто ще не відчувають зменшення продажу м'яса, але дуже можливо, що в найближчому часі попит на м'ясо зменшиться.

Справа дорожчання харчових продуктів починає набирати загрозливих розмірів, хочби тому, що вона заторкає кожного канадця й певно, що федеральний парлямент мусітиме в тій справі зробити якесь рішуче потягнення.

Дорадчий комітет для університетів

Міністер для вищих студій в Алберті Дж. Фостер вніс проєкт закону про створення дорадного комітету для університет і в, складеного з представників громадянства, провінційних університетів та університетських професорів, які будуть предкладати провінційному урядові свої пропозиції та проєкти відносно різних змін та реформ на університеті. Хоч створення дорадчого комітету не будуть мати зобов'язуючої сили, одначе провінційний уряд буде їх брати серйозно до уваги. З внесенням проєкту нового закону про створення дорадчого комітету для університетів перестала існувати Комісія для справ університетів та каледжів.

ТІ В США

У США побував з відвідинами президент Південного В'єтнаму Нґуєн ван Ті. Він був у Вашинґтоні, а відтак у резиденції президента Р. Ніксона в Сан Клементе, Калі ф о р н і я. Президент Ті просив Ніксона про військову допомогу, якщоб комуністи розпочали нову офензиву в Південному В'єтнамі, а, кромі того, просив про великодушну допомогу для відбудови знищеного війною Південного В'єтнаму.

Короткі вістки

• **Обчислення фахівців** виявляють, що використання оливних пісків Алберти може принести протягом найближчих 30 років постійну працю для 70,000 албертців та інвестиції в сумі 19 мільярдів долярів для побудови фабрик, що будуть перарабляти видобуту із пісків нафтову ропу.

• **Суд в Лякомб, Алберта** засудив 17 фармерів за продажу більшої кількости збіжжя до елевейторів, як було дозволено. Фармери мають заплатити кару від 50-600 дол.

• **В Канаді студіює 3,500** чужоземних студентів. Із них 400 звернулося до міністерства іміграції, щоб їм дозволили працювати в часі вакацій, бо інакше вони не матимуть чим заплатити своїх оплат за прожиток та студії.

• **Міністерство державних** прибутків заплатить цього року 926.000 дол. за телефонічні інформації платникам податку, які просять інформацій, як виповняти свої податкові звіти.

• **Англійська розвідка** викрила шпигунську організацію, складену з кубинських дипломатів, що збирали різні матеріяли для СССР. Після викриття організації, кубинський дипломат Дж. Пераза втік з Англії.

• **Наслідком захитання** вартости американського доляра в цілому світі ціна чистого золота дійшла в Лондоні до 92.00 доляри за унцію.

• **В дорозі до Ню Йорку** розломалося на двоє норвезьке судно „Норз Варіянт". Із 30 моряків, що були на судні, літак вирятував лиш одного. Всі інші затонули.

• **Незабаром вийде** з Ватикану дозвіл світським чоловікам та жінкам роздавати св. причастя в тих церквах, де нема священиків. Кандидатів для цеї служби мають затверджувати спископи .

• **Поліція викрали** підслухові апарати при телефонах в амбасадах деяких комуністичних країн та країн Близького Сходу. Поліція не виявила, про які амбасади йдеться.

• **Два землетруси навідали** столицю Нової Зеляндії Віллінґтон, наслідком чого були пошкоджені крамниці, фабрики та приватні д о м и. Жертв у людях не було.

• **Уряд США плянує** вислати до американської амбасади в Москві рабина, який обслуговував би релігійно американських жидів, що живуть у Москві.

• **Після закінчення війни** в В'єтнамі, Швеція не приймає до себе вже більше американських дезертерів. Двох американських вояків-мурин і в, що втікли з Німеччини до Швеції, шведська поліція відіслала назад до Німеччини.

• **Замасковані напасник и** напали на дві поліційні станиці на Кипрі. В одній станиці поліція відігнала напасників, в другій станиці напасники побили поліцистів й з а б р а л и радіостанцію та зброю.

• **Італійський журнал** „Релігійні новинки" подав, що в Румунії є тепер 12 православних єпархій, які мають 8,185 парафій із 11,722 церквами, в яких служить 8,600 священиків.

• **В Ню Йорку помер** на 82-ому році життя головний редактор російської щоденної еміграційної газети „Нове Руское Слово" Вайн Баум, яка придержувалася протисовєтської політичної лінії. Вайнбаум походив родом з Проскурова в Україні й 1910 р. приїхав до США.

• **В Істанбулі, Туреччина** закінчено побудову першої частини моста на протоці Босфор, що лучить європейську частину Істанбулу з азійською. Від 500 р. до Христа, коли перський король Дарій побудував був там міст для війська із човнів, на Босфорі не було мосту. Люди переїздили з одного берега на другий суднами.

• **Уряд США заборонив** надзвуковим літакам від 27 квітня перелітати понад США. То відноситься в першу чергу до недавно збудованого англійсько-французькоог літака „Конкорд", який незабаром стане відбувати правильні пасажирські польоти в світі.

• **Совєтська пресова** аґенція ТАСС повідомила, що СССР продав на ярмарку сирих шкір у Ляйпціґу, Східня Німеччина, 900,000 футряних шкірок.

• **В Туреччині поліція** конфіскує книжки, в яких в якийнебудь спосіб пропаґується комунізм. М. ін. сконфісковано книжку американського автора Е. Гемінґвея про громадянську війну в Еспанії. Лиш у самій столиці Істанбулі сконфісковано 50,000 книжок.

• **Совєтські військові** пропаґандисти відбули нараду, на якій устійнено нову лінію політичної пропаґанди в війську. М.ін. США вже не будуть уважатися „ворогом СССР". Чи так буде виглядати пропаґанда насправді, годі сказати.

• **Автомобілева компанія** Форд заповіла, що не буде підвишки ціни на автомобілі, продуковані в Північній Америці. Зате буде підвишка на автомобілі Форда, продуковані в европейських фабриках.

П'ЯТА НЕДІЛЯ ПОСТУ

15 квітня

ЛИСТ ДО ЄВРЕЇВ: зач. 321

Брати, Христос, явившись як первосвященик будучих дібр, через більшу і звершенішу скинію, не зроблену руками, або не з цього світа, ані через кров козлів або телят, але через власну кров увійшов раз до святині, осягнувши вічне відкуплення.

Бо коли кров козлів і волів і попіл ялівки, окроплюючи, освячує осквернених до чистоти тіла, оскільки більше кров Христа, що Святим Духом приніс себе самого непорочного Богу, очистить нашу совість від мертвих діл на службу живому Богові.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАРКА: зач. 47

У той час узяв Ісус дванацятьох і почав їм говорити, що з ним має статись: „Оце входимо в Єрусалим, і Син чоловічий виданий буде первосвященикам і книжникам, і засудять його на смерть і видадуть його поганам; і глумитимуться над ним, і битимуть його й уб'ють його, а по трьох днях воскресне".

І приступають до нього Яків і Іван, сини Заведеєві, кажучи йому: „Учителю, хочемо, щоб те, чого просимемо, ти зробив".

Він же сказав їм: „Чого ж хочете, щоб я зробив вам?"

Вони ж сказали йому: „Дай нам, щоб один праворуч тебе, а один ліворуч, сиділи ми в твоїй славі".

Ісус же сказав їм: „Не знаєте, чого просите. Чи зможете пити чашу, що я п'ю, і христитися хрищенням, що я хрищуся?" Вони ж відповіли йому: „Можемо".

А Ісус сказав їм: „Чашу, що я п'ю, питимете, і хрищенням, що я хрищуся, христитиметесь, а сиділи праворуч мене та ліворуч, не моє це давати, але кому проготовано". І почувавши десять, почали негодувати на Якова й Івана.

Ісус же, покликавши їх, каже їм: „Ви знаєте, що ті, що вважаються володарями народів, панують над ними. Не так же буде у вас; а хто у вас хоче бути великим, нехай буде вам слугою, а хто хоче бути першим, нехай буде всім слугою. Бо й Син чоловічий не прийшов, щоб служити йому, але щоб послужити й дати душу свою у викуп за багатьох".

СЛІДАМИ ХРИСТА

о. М. НИЧКА ЧСВВ

II

ПРОЩАННЯ

Пасхальна вечеря мала завжди релігійний характер. Та це не перешкоджало після обрядів залишатися на милій розмові. Христос у цей вечір був якийсь особливий. Його душа раділа. „Бажанням бажав я їсти цю пасху". „Син Чоловічий прославився і Бог у ньому" — говорив Христос. Зрадника вже не було в гурті апостолів. Залишилися самі приятелі. Слабкі вони були, дуже людські, але зате щирі. Христос уже бачив завтрішню днину: хресна жертва вже близько. Терпіння стануть причиною його прославлення. Божій справедливости буде надолужено. Спасіння людського роду вже близьке. Якже не радіти Месії?! Та, глянувши на апостолів, Христос засмутився. Розлука для нього була болюча. Він каже: „діточки, ще трохи буду з вами . . . куди я йду ви не можете іти . . ." І тоді Христос дав заповіт: „нову, мою заповідь даю вам: любіть один одного. Любіться так, як я полюбив вас. По тому пізнаватимуть, що ви мої учні, якщо матимете любов між собою". То завіщання Христа створило з усіх християн на землі одну родину. Воно спричинило, що в вірних було одне серце й одна душа. Любов перших християн дивувала поган. „Любляться хоч не знають себе" — дивується поганський письменник. А інший пише: „Їхній Учитель переконав їх, що вони собі браття!". . .

ХОЧБИ ВСІ, АЛЕ НЕ Я. . .

І Петро слухав промову Христа про любов. Вправді він мало розумів із того. Його думки були зайняті іншим словом Учителя. Його вразили слова: „я ще трохи з вами. . . не можете іти, куди я йду." І якраз про те думав Петро. Чому не можу я іти за ним? — думав він. „Чи не я ішов по воді до нього?!" І таки не видержав Петро й запитався: „Господи, куди йдеш? Чому не можемо йти з тобою?" Ісус повторив ще раз: „не можете іти *тепер*"! Та Петро не вдоволяється тою відповіддю. „Чому не можу йти за тобою. Я життя за тебе готов віддати" - запевняє палкий Петро. Сумно поглянув Христос на Петра та й каже: „Петре, в цю ніч, поки півень запіє двічі, ти тричі відречешся мене". То був несподіваний і важкий удар для Петра. Він ще встиг сказати: „хочби всі, але не я" і, посумнівши, затих. Та Христос спішить із потіхою до нього: „я молився за тебе, а ти, навернувшися, укріплюй братів".

* * *

В залі світло свічок пригасало. Запанувала мовчанка. Чути було надворі якийсь рух. Хтось бігав сюди й туди. Апостоли посумніли. А вечеря заповідалася так гарно. Вправді слово про зраду заколотило дещо спокій. Та тільки на часок. Після відходу Юди знову настала сердечність. А Христос почав потішати замусованих апостолів. „Я іду, щоб приготовити вам місце. Хочу, щоб ви були, де я буду". Ще була згадка про Отця, що до нього йде Христос. При згадці на Отця, виступає Филип. Він людина прямолінійна, щира, але далекий, щоб розуміти тонкощі Христової мови. І цей Филип просить: „Господи, покажи нам Отця і нам досить". „Филипе, каже Христос — хто бачить мене, бачить Отця. Не вірите, що Отець у мені, а я в Отці? Не вірите моїм словам, повірте моїм ділам!"

Щоб ще більше підбадьорити апостолів, Христос каже: „не залишу вас сиротами. Я просив Отця і він дасть вам іншого Утішителя, що буде завжди з вами. Він, дух правди. Він буде з вами, він буде в вас."

ХРИСТОВИЙ МИР

„Мир лишаю вам. Мій мир даю вам! Не тривожтеся і не страхайтеся . . . я повернуся до вас. Вже не буду вам багато говорити, бо приходить князь цього світу". Він був ув'язнений на час. Але тепер настала його година.

Христос добровільно сам бере на себе терпіння завтрішнього дня. Ніхто не змушував його до того.

І нагло Христос устав і сказав: „Ходім звідси!" Вони всі повстали й вийшли із залі, де відбувалася вечеря. Апостоли йшли в незначене завтра, бо не знали, що їх жде. Зате Христос знав, куди він іде. Він знав, що жде його ще того вечора й наступного дня. Хоч Його серце щеміло з болю, Христос ішов спокійно й відважно на зустріч терпінню й смерті . . . Син Чоловічий ішов сповнити волю Небесного Отця: спасати людський рід. А в ньому усіх нас!

В час Євхаристійного Конгресу в Австралії прийняв священичі свячення з рук папського легата кардинала Шігена син англіканського священика Л. Л. Еліот.

Його батько був між присутніми і бачив, як його 29 річний син приймав Тайну Священства.

Запитаний, як він чується, що син став католицьким священиком, батько відповів, що чується дуже щасливим, бо то було рішення його сина, яке він респектує.

НА СЛУЖБІ РІДНІЙ ЦЕРКВІ ТА НАРОДОВІ

В 35-РІЧЧЯ СВЯЩЕНСТВА О. БОГДАНА ЛОЗИНСЬКОГО

о. Богдан Лозинський

В середу, четвертого ц.м. сповнилось 35 років з того часу, як о. Б. Лозинський в архикатедральному храмі св. Юрія у Львові прийняв з рук тодішнього єпископа-помічника, а сьогодні Архипастиря скитальців Високопреосвященнішого архиєпископа Івана (Бучка) єрейські свячення. Послушний голосові Спасителя: „Іди за мною", достойний ювілят пішов відважно на апостольську службу в українському народі й витривав в ній вірно аж посьогодні.

Народився о. Богдан 4 листопада 1905 р. в Раю на Бережанщині в родині о. Віктора й Евгенії з роду Лопатинських Лозинських. По закінченні гімназійних студій заміряв він посвятитись медичним студіям. Але Господь Бог покликав його на лікаря людських душ і ювілят вписується на теологічні студії у Львівській Богословській Академії, що, дякуючи вмілому проводові тодішнього свого ректора, а сьогодні голови УКПомісної Церкви Його Блаженства Иосифа VII., несла високо прапор рідної богословської науки. Теологічні студії закінчив Богдан Лозинський 1936 р. Звінчавшись з Софією Пілик, дочкою Івана й Анастасії, з Онацьких, Пілик, прийняв єрейські свячення та віддався всеціло душпастирській праці спочатку в Лозині та Ляшкові у Львівській архиєпархії, г. в другу світову війну на еміграції в Амбергу — Німеччина. Емігрувавши 1949 р. до Канади, душпастирював о. ювілят в Едмонтонській епархії спочатку в парафіяльній окрузі Просперіті, а відтак Голден та Редвотер. Тепер достойний ювілят душпастирює в українській католицькій парафії Успення Пресвятої Богородиці в Калгарі, Алберта, як священик-помічник пароха о. В. Мартиника.

В п-ва Лозинських є чотири сини. Найстарший Ігор одружений зі Силвією Комарницькою. В них три сини: Марко, Степан і Иосиф. Три молодші сини о. Богдана ще неженаті: Борис — учитель, та два студенти університету: Яромир й Олег. Господь Бог обдарував отця ювілята прегарним голосом — барітоном. Дав йому хист проповідництва, що ним блестить о. Богдан, вирізняючись цим талантом поміж священиками-співбратами. Спокійної вдачі, вирозумілий на людські немочі, о. Богдан Лозинський з успіхом душпастирював і на українських землях і в час еміграції в Німеччині і врешті тут в Едмонтонській епархії.

Не випадок це, а може зарядження Божого провидіння, що отець ювілят відзначує свій великий день на стійці, як добрий воїн Христовий — даючи духовні науки в Едмонтоні. В днях від 2 до 8 квітня він проводить духовними великопісними вправами в парафії св. Юрія Побідоносця. Користаючи з цієї щасливої обставини, вітаємо дорогого отця ювілята та його достойну дружину й дітей і внуків з тридцятьп'ятьрічччям священичої праці та бажаємо багатих Божих ласк, кріпкого здоровля та щастя вінчати працю рясними успіхами.

Дорогий Отче Богдане! Заслаба людська мова, щоб можна було висловити те все, чим сповнені сьогодні наші душі. Немолодим неопресвітером, ти, стоїш сьогодні, не знаючи найближчого майбутнього. Ні, ти, зором випробованого в душпастирських трудах священика глядиш на пройдений у тридцятип'ятих роках шлях і, як євангельський добрий слуга, приносиш плоди праці Вічному Архиєреєві Христові. Скільки св. Літургій відслужив, ти, в своєму житті! Скільки надхніння тобі й повіреним твоїй душпастирській опіці вірним принесли ті Безкровні Жертви! Скільки людських істот, ти, св. Тайною Хрещення вчинив Божими дітьми! Скільки потіхи принесли людям твої слова: „я розрішую тебе від твоїх гріхів!" Скільки надії приніс, ти, вмираючим, даючи їм Святе Напуття! Чи можливо передати в коротких рядках все. те, що, ти дорогий отче Богдане, вчинив Божою властю у твоїй 35-річній священичій службі!

Відзначуючи твоє тридцять п'ятьріччя, цими скромними рядками, оглядаюся довкруги нас, шукаючи молодих юнаків, що нам старшим прийшли б на зміну у так важливій праці українського священика. Дай Боже, щоб великий твій день, отче Богдане, став надхніниям для неодного українського юнака, а в тому і наших власних унуків, щоб у священство пішли й за Христовими словами „Приносили плід" (Ів. 15:16) Богові на славу, на користь рідній Церкві та любому народові. Ще многих і кріпких років праці бажаю тобі, дорогий отче Богдане, від себе, родини та всіх нас твоїх співбратів.

о. В. Тарнавський

Новий єпископ

ДЛЯ МЮНГОЛСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

Папа Павло VI іменував о. І. Білока єпископом-помічником для Преосв. Владики Стефана (Коціска) Архиєпископа Мюнгольської архиєпархії.

Єпископ-номінат має 56 років. Він народився в МекАду, Па. 20 червня 1916 року. Був рукоположений на священика в 1946 році. Від 1948 року був парохом Пітсбурга. В 1954-1958 роках був секретарем Владики Кир Николая Елька.

Реколекції в церкві Пресв. Євхаристії

Великопісні реколекції в церкві Пресв. Євхаристії відбудуться від вівтірка, 10-го квітня до п'ятниці, 13-го квітня включно.

Науки будуть голошені в год. 7.30 вечір. Проповідати буде о. М. Дядьо, парох церкви св. О. Миколая.

До участи в реколекціях запрошує

о. парох.

Австралія задумує нав'язати дипломатичні зв'язки з Ватиканом. Тепер вдержують з Ватиканом дипломатичні зв'язки більше як 70 держав світу.

✝

Організації Українського Визвольного Фронту в Едмонтоні діляться сумною вісткою з членством та всією українською спільнотою, що в Монреалі, у п'ятницю, 30-го березня ц.р. на 90 році життя помер

д-р Дмитро ДОНЦОВ

визначний мислитель-ідеолог українського націоналізму, безкомпромісовий борець за Самостійну Соборну Українську Державу, автор багатьох праць про духовість української нації з гаслом Київ проти Москви, блискучий український публіцист, в'язень російських і польських тюрем і концтаборів, безкомпромісовий патріот, небуденна постать в історії України.

Похорон відбувся 3 квітня в год. 9-тій рано, на українському цвинтарі в Бавнд Бруку біля Ню-Йорку, де тимчасово спічнуть тлінні останки великого Українця.

Організації Українського Визвольного Фронту в Едмонтоні.

У неділю, 17-го червня 1973
Саскатунська епархія торжественно відзначить
СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ АРХИЄРЕЙСЬКИХ СВЯЧЕНЬ
Преосвященнішого Кир Андрея Роборецького,
Саскатунського епископа
Торжественна Архиєрейська Служба Божа
і
бенкет у пошану
Преосвященнішого Владики Андрея
відбудуться в Саскатуні
в Міській авдиторії сторіччя
Підготовляймо святкові програми
для відмічення цього великого ювілею
нашого дорогого Владики в своїх громадах!
У дні 17-го червня будьмо приготовані
до участи в торжественних
ювілейних святкуваннях у Саскатуні!

Централя Українців Католиків Саскатунської епархії

Богослуження: квітень – травень

о. П. Шиндюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
8. — Кєнтуан 10 рано; Гренд Прері 4 попол.
15. — Гай Прері 10 рано; Ріно 4.попол.
19. — Гай Прері 4 попол; Ріно 7:30 вечора
20. — Гренд Прері 10 рано; Райкрофт 1 попол.; Гайнскрік 4 попол.
21. — Ріно 4 попол.; Гай Прері 7:30 веч.; Ганйс Крік 12 півночі
22. — Райкрофт 8.30 рано; Гренд Прері 11 рано
27. — Норт Стар 10.30
29 .— Норт Стар 9.30

Концерт українських пісень і танків: Гренд Прері 5 травня 8 вечора — Монтровз Елементері Скул, 10210 - 99 Ст.; Піс Ривер 6 травня 1.30 попол., Піс Ривер Сентер Стріт Скул; Гай Прері 6 травня 7.00 веч. — Прері Ривер Скул. Хор Дніпро відспіває Сл. Божу в римо-кат. церкві в Піс Ривер 10 год. рано 6 травня.

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
7. — Елдорена
8. — Восетна
15. — Параскевія
22. — Смокі Лейк
26. — Восетна, 8 вечір Страсти
29. — Восетна 7 рано; Смокі Лейк 10 рано і свячення пасок

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
7. Благовіщ. — Ґлендон год. 10 рано
8. — Ст. Павль год. 10 рано

До Сл. Божої співати буде хор Дніпро з Едмонтону. О год. 2.30 пополудні концерт хору Дніпро і танцювальної групи „Черемош" з Едмонтону. Запрошується всіх громадян міста і околиць до численної участи. В суботу пополудні від го. 3 - 6 і вечером від 8 - 10 великодна сповідь.

11. Поклони — Ґлендон год. 7 веч.;
15. — Боннивил год. 10 рано

В суботу попол. год. 3 - 6, вечером 8 - 10 Сповідь

20. Вел. п'ятн. (н. ст.) — Положення Плащаниці — Ст. Павль год. 11 рано; Боннивил год. 2 попол.
22. Великдень (н. ст.) — Ст. Павль год. 6 рано; Боннивил год. 11 рано
26. Страсті ст. ст. — Ґлендон год. 7 веч.
27. Положення Плащаниці — Ґлендон год. 11 рано; Айрон Ривер год. 2 попол.
28. — Ґлендон, сповідь попол. і вечером
29. Великдень (ст. ст.) — Ґлендон год. 6 рано; Айрон Ривер год. 11 рано

о. М. Гураль
11525 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
8. — Елсон год. 10.30 св. Літургія
15. — Чергил 9.30 сповідь і св. Літургія
20. Вел. П'ятниця — Менлі год. 11 рано
22. Воскр. ГНІХ — Менлі год. 8 рано
27. Вел. П'ятниця — Рочфорт Брідж год. 10.30; Чергіл год. 12; Карвел год. 2 попол.
29. Воскр. ГНІХ — Карвел год. 5.30 рано; Чергіл год. 9-та
6 травня — Рочфорт Брідж год. 10.30; по відправі Парастас на гробах

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
6. — Восток св. Михайла год. 7 веч. сповідь
7. — Восток св. Михайла — Благовіщення Пр. Бог., 8.30 р. сповідь, Всенічне, год. 10.30 Сл. Б.
7. — Лемонт год. 6 веч. сповідь
8. — Лемонт год. 8.30 р. сповідь, год. 10.30 Сл. Б.
13. — Делф год. 7 веч. сповідь
14. — Делф год. 8.30 р. сповідь, 9.30 р. Сл. Божа
14. — Ст. Майкел, год. 7 веч. сповідь
15. нед. Вербна — Ст. Майкел год. 8.30 сповідь, 10.30 Сл. Божа
19. Вел. П'ятниця — Положення Плащаниці — Ст. Майкел год. 11 р.; Лемонт год. 1 попол. і свячення пасок
22. Воскресення — Ст. Майкел год. 6 рано; Лемонт год. 9.30 р.
24. Світлий Вівторок — Лемонт год. 10 р.
26. Вел. Четвер, Страсти — Восток св. Михайла год. 7 веч.
27. — Восток св. Михайла — положення Плащаниці год. 11 р. і свячення пасок
27. — Делф — положення Плащаниці год. 1 попол.
29. Воскресення — Делф год. 6 рано; Лемонт год. 9.30 р.
30. Світлий Вівторок — Восток св. Михайла год. 9.30 Воскресна Утреня і 10.30 Сл. Б.

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
7. — Коперник год. 10.00 вел. сповідь
8. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
14. — Голден-фарми год. 10.00 велик. сповідь
15. — Голден год. 8.30; Голден-фарми 10.30
19. Великий Четвер — Голден год. 7.30 читання св. 12 Євангелій
20. Велика П'ятниця — Голден год. 9 ранком Вечірня і положення Плащан.; Коперник год. 11 положення Плащ.; Дейзленд год. 12 полудне — положення Плащаниці
21. — Велика Субота— Голден год. 8.30 чит. св. Літургія; Коперник год. 11 свячення пасок; Дейзленд год. 12 свячення пасок: Голден год. 8 вечером — свячення пасок під церквою
22. Воскресіння ГНІХ — Голден год. 7 ранком Воскресна Утр., св. Літургія; Голден-фарми год. 12 вполудне свячення лози і чит. св. Літургія
23. — Коперник год. 10.30 Воскр. Утр. і св. Літургія
24. — Дейзленд год. 10.30 Воскр. Утреня і св. Літургія
29. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10 Воскр. Утр. і св. Літургія

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
7. — Просперіті 9; Фрейнс 11.30 вел. сповідь і Сл. Божі
8. — Атабаска 9 вел. сповідь і Сл. Божа
15. — Річмонд Парк 9 вел. сповідь і Сл. Божа
22. — Атабаска Воскресна Утр. 9 і Сл. Божа 10; Ню Пайн Крік 12
26. Страсти ГНІХР — Річмонд Парк 6.30 веч.
27. Плащаниця — Атабаска о 4 попол.
28. — Росінгтон, Пасхальна відправа о 5 попол.: Атабаска Воскресіння ГНІХ 12 опівночі
29. Воскресіння Христове — Бойл 6 рано; Просперіті 8 рано; Річмонд Парк 10.30 рано
30. — Росінгтон 10
1. травня — Світлий Вівторок Фрейнс 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
8. — Файделиті 10.30
15. — Мирнам 10.00
20. — Вел. П'ятниця — Положення Плащ.; Мирнам — 10.00 рано, Файделиті 2.30; Ллойдминстер 4.00
22. — Великдень — Ллойдминстер 5.30 рано; Файделиті 8.30 рано; Мирнам 10.00 рано.
23. — Мирнам 10.00
24. — Мирнам 10.00
29. — Великдень — Бовелон 9.30 рано; Моркемб 10.30 рано

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
7. — Плейн Лейк, год. 10.30; Новий Київ, год. 8 веч.
8. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
14. — Плейн Лейк год. 3 попол.
15. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10.30
19. — Новий Київ год. 7 веч.
20. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 11
21. — Ту Гилс год. 3 попол.; Новий Київ год. 4 попол.
22. — Ту Гилс год. 7; Новий Київ год. 10
26. — Плейн Лейк год. 7.30 веч.
27. — Плейн Лейк, год. 10
28. — Плейн Лейк год. 8 веч.
29. — Ту Гилс, год. 8.30; Плейн Лейк год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
8. — Кемроз 9.00; Гей Лейкс 11.00
15. — Кемроз 8.00 Сповідь; 9.00 Служба Божа; Равнд Гіл 11.00 Служба Божа і сповідь
20. — Вел. П'ятн. — Кемроз 3.00 по пол. Плащаниця і Сповідь; Равнд Гіл 7.30 по пол. Плащаниця і Сповідь
22. — Воскресення — Кемроз 7.00 рано Воскр. Утреня, Служба Божа, Свячення пасок; Равнд Гіл 10.30 рано Воскр. Утреня, Служба Божа, Свячення пасок
27. — Вел. П'тн. — Гей Лейкс 7.30 по пол. Плащаниця і Сповідь
29. — Воскресення — Гей Лейкс 10.30 рано Воскр. Утреня, Служба Божа, Свячення пасок

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
8. — Редвотер 9; Федора 10.30
15. — Редвотер 10.30
19. Утр. Страст. — Вог 8.00 веч.
20. Пол. Плащ. — Редвотер 10; Вог 11 і Федора 1.00 свяч. пасок
21. свяч. пасок — Редвотер 8 веч.
22. — Вог 6 рано; Редвотер 10
23. — Федора 10
24. — Редвотер 9
29. — Редвотер 9; Вог 10.30

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
7. — Іннісфрі 10 ренч 10 рано
8. — Іннісфрі 11 ренч 10 рано
15. — Менвіл 10 рано
22. — Ренфурлі 9.30; Іннісфрі-місто 11.15
29. — Іннісфрі 11 ренч 9.30; Іннісфрі 10 ренч 11 рано
6. квітня — 3-5 сповідь в 10 ренч
7. — сповідь 6.30-8 в 11 ренчі.

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
7. Благовіщення — Сокаль, перед Сл. Б. сповідь
8. — Стрий, в суб. 7-го від. год. 1 попол. сповідь
15. — Спедден, в суб. 14-го від год. 2 попол. сповідь
20. — Вилна, Вел. П'ятниця, год. 10 — положення Плащаниці
21. — Вилна, Вел. Суб. — благословлення пасок год. 4 попол.
22. Великдень, н. ст. — Вилна год. 7 рано
27. Велика П'ятниця, ст. ст. — положення Плащаниці — Стрий год. 10; Спедден год. 11.15
28. Вел. Суб. — благословлення пасок: Стрий год. 4 поп.; Спедден год. 5 поп.
29. Великдень, ст. ст. — Стрий год. 7 рано; Крейгенд год. 10 рано
30. Світл. Понед. — Спедден год. 10.30
1 травня — Світл. Вівт. — Сокаль год. 10.30

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730
7. — Дервент — Вознесення 10.00 Вел. Сповідь. Благовіщення

(закінчення на стор. 3.)

Помер

о. Микола Декайло

Дня 20 листопада 1972 р. на 80-тому році трудящого життя помер бл. п. о. Микола Декайло, довголітній сотрудник свого тестя б.п. о. Теодора Цегельського у Струсові, пов. Теребовля і від 1936 р. парох Налужа пов. Теребовля. Останні роки проживав в Теребовлі. Похорони відбулися 22 листопада 1972 при участі понад двох тисяч людей і шіснадцятьох священиків. Від священиків прощали покійного о. К. Добрянський, який займався похороном і о. І. Збаращук. На похороні були ще о. Герета та о. Потурняк. В часі похорону читано листа телеграму від Владики Николая Юрика зі Львова.

Покійний залишив у смутку дружину Андзю з дому Цегельську та одну доню Оленку. Тіло покійного зложено в родинному гробівці, біля його дочки Одарки і внука Андрійка на цвинтарі в Теребовлі.

Вічна йому пам'ять

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

7 квітня, субота Благовіщення Пр. Діви Марії
8 квітня, неділя 4 Посту. Гавриїла
15 квітня, неділя 5 Посту. Тита
22 квітня, неділя Квітна. Євпсихія
27 квітня, п'ятниця Велика П'ятниця
29 квітня, неділя Воскресення ГНІХ.
30 квітня, понеділок Світлий Понеділок

Григоріянський календар

8 квітня, неділя 5 Посту. Іродіона
15 квітня, неділя Квітна. Аристарха
20 квітня, п'ятниця Велика П'ятниця
22 квітня, неділя Воскресення ГНІХ.
23 квітня, понеділок Світлий Понеділок
24 квітня, вівторок Світлий Вівторок
29 квітня, неділя Томина. Мемнона
30 квітня, понеділок † Якова ап.

Чому в Рад. Союзі поширені крадіжки і шахрайство?

Олександер МАН

Наприкінці лютого у Москві відбулося засідання колегії прокуратури СРСР з участю відповідальних працівників: голови верховного суду, міністра внутрішніх справ, заступника голови КГБ, поважних співробітників ЦК. доповідав генеральний прокурор СССР Руденко. Згідно з комюніке, опублікованому, як звичайно, по двох днях після засідання, „особливо наголошувалось на потребі посилити боротьбу із крадіжками державного і громадського майна, бзгосподарністю, виготовленням недоброякісної продукції, проявами місництва, обдурювання держави". Саме в ті дні, коли відбувалося згадане засідання прокуратури СРСР, на сторінках центральних газет з'явилися критичні матеріяли про шахрайство і хабарництво, які набули в СССР великого поширення. Можливо, поява таких матеріялів була приурочена до згаданого засідання, а може, стався випадковий збіг подій, проте опубліковані матеріяли привертають увагу красномовними фактами. Так, газета „Труд" за перше березня опублікувала кореспонденцію з Ленінграду „Підпільний техпостач" про масове хабарництво в автопарках і про чорний ринок запасних частин. Наприклад, для зіпсованої автомашини треба дістати таку деталь, як шарнір передньої підвірки. Спробуйте її дістати в магазині. Марна спроба.

Отож немає іншого рятунку, як купити таку деталь на автомобільній толкучці, навіть знаючи, що вона вкрадена. За таких обставин ніяка порядність не допоможе, тим більше газетні статті. Якщо сім'я живе в одній кімнаті і не має найменшої надії одержати кращу кватиру, то такі обставини змушують шукати вихід. Отож з допомогою хабара люди вступають до житлової кооперативи. І в цьому випадку ніяке залякування не допоможе. Якщо майбутність сина або дочки залежить від вступу до вузу, а в Радянському Союзі це не так просто, бо кількість місць для вступників дуже обмежена, то батьки, навіть дуже порядні, також шукають виходу з допомогою грошей І хоч страх має силу, проте люди ризикують: до цього їх змушують обставини.

Найчастіше до хабарництва приводить мізерна заплата, яку одержують радянські службовці. У деяких випадках приваблює легкий заробіток. Навіть „партійна совість" не витримує такої спокуси. Про хабарництво у Києві при вступі до житлової кооперативи сповістила другого березня газета „Соціялістическая индустрия". А „Комсомольская правда" першого березня надрукувала статтю „Фірмачі і роззяви". Газета розповідає, що в Москві роками діяла якась фірма, яка шахрайськими способами влаштовувала вступників до інститутів і виготовляла фальшиві документи. Очевидно, саме проти таких явищ тепер готується посилена боротьба з боку прокуратури, суду, міністерства внутрішніх справ та КГБ. Для цих організацій існує лише один метод — заарештувати, засудити і запроторити свою жертву до табору в'язнів. Чи ж можна такими методами викоренити або зменшити кількість таких злочинів, як хабарництво, спекуляція і чорний ринок?

Понад півсторіччя прокуратура, міліція і КГБ переслідують і ведуть боротьбу проти таких злочинів, але ніякі заходи не допомагають. Причина в тому, що сама радянська дійсність породжує злочинність. Усі ці факти дають підставу для роздумів: п'ятдесят шість років існує в Совєтському Союзі нова економічна система. Чи ж виправдовує вона себе, якщо змушує людей вдаватися до незаконних дій, до порушення законів, які не відповідають умовам і потребам радянських громадян? Закони призначені для всіх, і органи влади також повинні їх поважати. тим часом у згаданій статті „Фірмачі і роззяви", надрукованій в „Комсомольской Правде", надто категорично обвинувачують людей, хоч їх провина судом не доведена, бо й суду ще не було. Хіба це не порушення законности?

Поклик із країни великого мовчання

Роман РАХМАННИЙ

Молоді люди українського роду дедалі частіше просять старших: — Розкажіть нам про українців, які дали видатний вклад у вселюдську скарбницю знання.

Українська преса у вільних країнах світу правильно робить відгребуючи з-під імперіялістичного намулу імена українських героїв науки й мистецтва — імена українців, що їх присвоїли собі наші сусіди москалі та інші.

Схвалюючи роботу нашої преси в цій справі, треба відмітити один недолік. Надто вже часто для цього використовується матеріяли, опубліковані в совєтських виданнях. Біографії українських людей науки, мистецтва і державницького діла там скорочено, підфарбовано і достосовано до потреб режиму так, що непоінформований читач може повірити, що й справді там так шанують, цінять і зберігають українське минуле.

Прикладом на це твердження може послужити ряд нотаток про українських піонерів міжплянетних дослідів.

Про Миколу Кибальчича — чернигівця, який виростав на Шевченковій поезії, а потім сконструював бомбу для атентату на царя, пишеться правдиво: то він перший накреслив теоретичні основи ракетних польотів у космічний простір. Але водночас у СССР та в науковій документації чужими мовами пишуть про Кибальчича як про „вітчизняного — російського" винахідника.

Ще більш фальшивою інформацією дишуть нотатки про Юрія Кондратюка, геніяльного самоука з Волині. Він самотужки випрацював систему польотів у космос у тому самому часі, коли славний науковець — частинно українського роду — Костянтин Цьолковський оформив свою систему. Згодом, доповнивши свої інженерні знання, Кондратюк випрацював нову систему багатоступневого польоту.

Цією системою українського винахідника покористувалися американці для польоту свого космічного корабля „Аполло" на Місяць.

Дивно читати в деяких українських виданнях на північно-американському континенті, що, мовляв, Юрій Кондратюк — „українець із Сибіру". Бо відомо, що він — уродженець міста Луцька на Волині. Але ще гірше, коли наші видання повторюють совєтську дезінформацію, що мовляв, „Кондратюк загинув у 1942 року в невідомих обставинах".

Бо ці обставини відомі.

Хоча Юрій Кондратюк був спеціялістом у дослідній науково-військовій галузі, то совєтаки його мобілізували до Червоної Армії та, як звичайного вояка, послали обороняти Москву. Там він загинув так недоречно, як недоречно загинули сотні тисяч українців: „не за Україну, а за її ката".

Насувається розсудливий здогад. Якщо б Кондратюк був москалем — спеціялістом ракетного діла, то його туди не кинули б на певну смерть під німецькі бомби і кулі. А втім, якби Кондратюк був партійним апаратником, як ним був горезвісний нездара Ярослав Галан, то він мабуть жив би і досі. Бо Галан всю війну просидів у безпечному запіллі та з-поза радіо-мікрофону і редакційного стола плямував українських патріотів, які в той час боролися проти гітлерівців у лісах Волині та Карпат.

Але Юрій Кондратюк — українець, тому він мусів загинути як ще один „совєтський невідомий солдат". Він, як той мурин із прислів'я, зробив своє і міг відійти... у вічність. Бо московський естаблішмент так чи інакше мав усі його теоретичні та практичні формули польотів у космос.

Кондратюк — не єдина українська жертва московського естаблішменту, долю якої промовчується.

Сергій Корольов керував дослідним бюро, яке заплянувало і здійснило політ першого штучного супутника Землі. Згодом Корольов вислав у космос першого космонавта. Під загальним наглядом Корольова вишколився перший українець-космонавт Павло Попович.

Але що затасно в Совєтському Союзі, а в українських виданнях вільного світу чомусь пропущено, то суттєві деталі його біографії:

Корольов був раніше в'язнем концтабору на Колимі. Там він „обушком золото видовбував із замерзлої землі", пише один його спів'язень. Напередодні другої світової війни Корольова перевезли до т.зв. шараги — цебто таємного конструкторського бюро в Москві, а згодом в Омську. Солженіцин у своїй відомій повісті описує одну таку фіктивну шарагу. Але правда страшніша за мистецьку вигадку.

Родини ув'язнених учених розпадались швидко, бо жінок теж арештовано або терором примушено виректися чоловіків. Дітей зацьковано в найдальші закутини „батьківщини переможного соціялізму" або теж ув'язнено.

Така доля родини Сергія Корольова. Самотний у шаразі він кожного дня ждав, як сам висловлювався: „Одного дня розстріляють нас усіх без некролога".

Після того, як Корольов добився небувалого успіху — запущення на орбіту Землі штучного супутника — він жив у т.зв. віллі, але під сторожею таємної і мундирної поліції. Бувало, приймаючи своїх колеґ-науковців, (колишніх в'язнів із шараги Туполєва) Корольов очима показував на охоронця з КГБ і шепотом казав: „А от, колись уночі прийдуть такі, як цей, і гукнуть: — Ану, стерво, збирайся з речами і ходи!"

До того не дійшло, бо Сергій Корольов помер у віллі-тюрмі, самотний, без родини. І без некролога. Його трагічну долю промовчали науковці Академії Наук Української ССР і редактори київських журналів та газет.

Однак вільна українська преса не сміє промовчати цих і подібних подробиць із біографії героїв української науки. Найкращі українські уми пройшли таке московське пекло. Світ, а зокрема наша молодь, не знають того. Публікувати підстрижені інформації про них на основі совєтських видань означало б допомагати пропаґандистам Москви обдурювати громадську думку світа і нашу молодь.

А втім, це означало б робити додаткову кривду людям української культури, яких замучено, експлуатуючи їх до решти. Їхні імена закликають нас:

Щоб ви не забули!

Українці католики в Австралії

Прибл. 20.000 українців католиків, сім парафій, 12 священиків та один єпископ.

Так в приближенні виглядає Українська Католицька Церква в Австралії, де недавно відбувся всесвітній Євхаристійний конгрес, в якому, крім Блаженнішого Йосифа, брав участь також наш Владика Ніл.

Папа Пій XII встановив український Апостольський Екзархат в Австралії грамотою з 19-го жовтня 1958 р. і найменував першим Екзархом Владику Івана (Пракша).

В Австралії є два деканати й сім українських католицьких парафій. Вірних православного віровизнання нараховують приблизно 15.000.

Наші вірні живуть на дуже розлогих просторах. Приміром Мелборнська парафія простягається на цілий стейт Вікторію, Тасманію і Нову Зеляндію. Подібно й інші парафії мають вірних розсіяних по великому просторі.

Майже при кожній церковній громаді існує суботня школа, а деякі мають свої власні приміщення. Дуже помічними для наших поселенців в Австрії є Сестри Василіянки, яких є вісім.

Церковні братства існують в кожній парафії, та в більших скупченнях наших вірних. Крім братств, існують ще сестрицтва, Марійські дружини, Вівтарні дружини, УКЮ, „Обнова" і другі. Усі вони творять Об'єднання Українських Католицьких Організацій.

В Мелборні виходить двотижневик „Церква і Життя", що його видає українське В-во „Просвіта", а редагує колеґія. Апостольский Екзарх має в ньому окрему сторінку.

В Австралії досі померло вже чотирьох наших священиків.

Королівська кінна поліція Канади

ВІДЗНАЧАЄ СВОЄ СТОРІЧЧЯ

Автор Д. Блейкі є співробітник оттавського бюра Канадської преси

(КС) — Майже сто років тому не дуже зугарна кавалькада, складена з приблизно 300 вершників у багряних туніках вирушила на захід з Форту Дафферін, малого поселення над Червоною рікою у південній Манітобі. Ця експедиція змінила хід канадської історії. Вона складалася з членів Північно - Західньої Кінної Поліції, створеної 1873 р., яка, згодом, стала Королівською Кінною Поліцією.

Ці перші поліцисти вирушали в подорож, яку історики пізніше назвали "великим походом", — подорож у незаймані західні землі, яка встановила засади справедливости на величезній території за Червоною рікою. Поліцисти, які виїхали з форту того літнього дня не знали, що своїм походом дають перші початки того, що мало розвинутися в одну з найбільш відомих у світі установ для проведення в життя законів — Королівської Кінної Поліції Канади.

Торгівля горілкою

Метою їх породожі був віддалений приблизно на 700 миль форт Вуп-Ап, осередок пожвавленої нелегальної торгівлі горілкою, що її провадили суворі з вигляду і жорстокі торгівці з півдня. Найбільшою жертвою тієї торгівлі були ватаги прерійних індіян, які швидко попали в полон цього дешевого, абияк звареного напитку. Вони нерозважно жертвували одяг, коні і шкіри буйволів за горілку, яка принесла глибоку й болючу зміну в їхньому житті.

До другої половини 19-ого сторіччя індіяни воювали й полювали на величезній території канадського заходу; захід також був широчезним пасовиськом для буйволів. Поза тим, що індіяни зустрічалися з торгівцями Товариства Гадсонової затоки та з місіонерами, які мандрували самітньо через ці території, — вони переважно жили своїм окремим, безтурботним життям, так, як жили досі сторіччями. Але приїзд вільних торгівців з долини Міссурі з їхніми обозами вагонів, наповнених горілкою, раптово змінило спокійний уклад життя на рівнинах. Торгівці викликали спалах беззаконня і кровопролиття, який був би дорівняв хаотичному і жорстокому розвиткові американського Заходу, якщо б його не було приборкано.

Право рушниці почало закорінюватися і вістки про масові вбивства й грабежі зворотним відгомоном доходили на схід до Оттави, де Сер Джон А. Мекдоналд, перший прем'єр міністрів Канади боровся з проблемами своєї молодої Домінії. Вістки проникали в часі, коли Оттава захоплювалася перспективою приєднання більше території до Канади. Єдність і розріст були центральними темами в урядових бюрах і міністерствах.

У міжчасі лейтенант-губернатор Північно - Західніх Територій вислав військового старшину розглянути ситуацію в 1870—71 рр. Ніхто не хотів, щоб американський тратічний дослід повторився на заході Канади. Старшина повернувся зі своєї подорожі з грізними вістями. Він звітував, що на цілому північному заході не було "законів, порядку ані безпеки для життя або майна". Проте виглядало, що в Оттаві не справило це великого враження про потребу негайних заходів.

Два роки пізніше, дня 23-ого травня 1873 р. Парлямент ухвалив "Акт відносно Адміністрації справедливости і створення Поліційної сили у Північно-Західніх Територіях." Цей акт дав уповноваження створити поліцію з трьох сотень енергійних, здорових чоловіків, які вміють їздити верхом і писати англійською або французькою мовами. Вони мали бути доброго характеру і в віці від 18 до 40 років. Найменший час служби виносив три роки.

Рекрутів для перших трьох частин, які начисляли по 50 чоловіків, вербовано в атлантійських провінціях, Онтаріо й Квебеку. То була різноманітна група: до неї увійшли фармери, вояки, ремісники, землеміри, м'ясники, професори, лісоруби, бюрові працівники, навіть буфетник. Рекрути зібралися у Колінгвуд в Онтаріо й поїхали кораблем до кінця Верхнього озера, відтак сухопутнім шляхом Доусона до Червоної ріки. Вони прибули при кінці місяця жовтня і провели зиму в Нижчому Форті Ґеррі, 20 миль вділ рікою від Вінніпеґу.

У піднесеному настрої

Останні три частини, які доповнили авторизовану кількість рекрутів (приблизно 300 чоловік) зібралися в Торонті на весні 1874 р. і поїхали поїздом через Чікаго до Ст. Пол, на південь від міжнародньої границі. Звідти вони поїхали на північ, "переїхали лінію" на канадську тетериторію і приєдналися до рекрутів у Форт Дафферін, звідки мала початися подорож на захід.

Незабаром все було готове. Дня 8 липня 1874 р. кавалькада приблизно з 300 рекрутів у червоних туніках, а за нею валка возів, тягнених волами, вагонів і худоби вирушила на захід під звуки сурм і тріскоту батогів. З ними виїхало 20 метиських погончів і монтреальський журналіст Анрі Жюлієн, мистець і кореспондент „Канадських Ілюстрованих Вістей".

Рекрути вирушили в похід у піднесеному настрої, готові зустрінути небезпеку. Метиські погоничі також були бадьорі; деякі з них виявляли недвозначні ознаки пращального бенкетування. Вони проїхали всього три милі першого дня й затрималися на ніч біля малого озера.

Похід таки почався. Мала горстка поліції вирушила вести нагляд над 300,000 кв. миль території. Хоч кінцевий вислід був далеко неясний, але саме підприняття зачисляли до сміливих експериментів.

Недавно царгородський патріярх Димитрій І. написав послання, в якому кладе наголос на потребу єдности: „Спільною справою" — пише він — „всіх християн повинна стати Церква, що намагається голосити Євангеліє та поєднувати роз'єднані народи".

„Відокремлена Церква й поділені між собою народи суперечать волі Божій і Господнім задумам щодо відкуплення людини".

Послання доказує, що новий Патріярх вірно йде шляхом свого попередника Атенагора І-го.

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

БАТУРИН

Історична повість (73)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Що кращого й ціннішого, перські коври й турецькі макати, срібну посуду й соболеві шуби світлійший велів зібрати на окремих, скіряними будами понакриваних возах. Вони під сильною ескортою ідуть. А по середині скрині з гетьманськими скарбами. Їх добре треба мати на оці, бо салдати, а навіть офіцери «боліє клоняться к лакомству і карману, нежелі к службе». Не треба доводити їх до гріха.

А на останніх возах поміж чурами та конюхами, поміж усяким «подлим» стаєнним та кухонним народом сидять жінки, дівчата й молодиці. Хто їх там нині розбере. Це здебільшого ті, що по шинках і по гостинних дворах служили, нетутешні, квітки вітрами з чужих піль занесені. Гасили вони не тільки жагу горла, але й сердечну спрагу своїх гостей і як уміли приговорювати до них колись, так і тепер договорилися до того, що їх пощадили. Нехай там пригодяться. Це нешкідливий народ. І їхав цей нешкідливий народ на нові непередбачені пригоди, на нові дикі забави, в нових, чужих панів. Понасували собі хустки на очі, бо соромилися тих трупів, що з німим докором, скляними очима дивилися на них.

За возами ступали відділи московського війська. Брудні, обплямлені кров'ю, притрушені саджею і димами, грімко вистукували чобітьми. Кармани повіддувалися. Годі їм було поховати всього добра.

Офіцери приставали до них: «Бач, як набухався, злодюга».

«Дещицю запопав, ваше високородіє. Гріх, щоб марнувалося добро».

За військом везли ранених. Їм одним не поталанило. Вивозили з Батурина порозбивані голови та покалічені руки й ноги. В Батурині боронилися навіть жінки.

Перед Сеймом спинилася та довга, ріжноманітна валка.

Ворог не напирав на них ззаду. Чекаючи на чергу, поки їх впустять на міст, роззявлювали роти і дивилися на Сейм. Вдруге такого не побачать.

Сеймом плили дошки, колоди, тратви.

До дощок і колод поприбивані, або поприв'язувані козаки. Тільки вбрання на них, що власна кров. Це їх червона китайка, заслуга козацька.

Приймає Сейм козаків у свої обійми, несе, колише, гойдає їх на своїх хвилях, ніби заспокоїти хоче їх болі важкі і їх сором великий. Колоди на криги попадають, борикаються з ними, криги беруть їх під спід, перекидають, перескакують через них. То знову крига вдаряє об колоду, вискакує на неї і лягає козакові на груди. З берегів і з мосту розлягаються крики і сміхи.

«Накрився, щоб теплійше було!»

Через другого лиш перевалилася, шкуру поздиравши з нього.

«Не все в середу Петра», — гукає товпа.

Крига колоду під спід бере.

«Той уже має спокій».

Другу до берега прибило.

«Відбивай, відбивай, хай і там люди побачать!»

Відбивають колоду від берега і вона дальше посувається, хитається, підпригує, крутиться, гуляє, як тріска.

Пливуть червоні, страхітні дошки й колоди долі річкою Сеймом, звіщаючи мешканців хуторів і сіл прибережних про силу і славу великого царя.

«Тратва, тратва пливе!» — і товпа захиталася, схвилювалася, збентежилася.

Та не зі страху перед тим, що побачила, а з цікавости, якої не може позбутися на вид мук і страдань своїх ближніх.

Нічого цікавішого не знає. Штовхаються, тручаються, деруться, кожний хоче дістатися на місце, з котрого краще видно. Вдруге такого не побачать.

На тратвах шибениці, а на них козацькі старшини. Чуби їм пообдирали. Висять неначе в червоних шапках. З голов кров червоними поясами спливає на їх голі тіла. Червоні тратви, червониться вода.

Раймонд Бурр, знаний артист, що виступав у головних ролях „Перрі Мейсон" і „Айронсайд" буде грати головну ролю у „Чоловік на ім'я Іван". То буде спеціяльний фільм на телевізії, в якому описується епізод з життя Архиєпископа Анджелльо Ронкаллі — пізнішого папи Івана XXIII, як він був ще папським нунцієм в Туреччині в час другої світової війни.

Фільм покажуть на станції ABC в неділю, 22 квітня — на Христове Воскресення.

BAYDALA DRUGS
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

КОМЕНТАР

ДРУГІ ВІДВІДИНИ ПЕРВОІЄРАРХА В КАНАДІ ТА США

Не може бути кращої нагоди відзначення 10-річчя появи на волі нашого Верховного Архиєпископа, Блаженнішого Кир Йосифа, ніж його участь у 40-му Євхаристійному Конгресі в Мельборні. Його друге прибуття на австралійський континент та участь у конгресі, без сумніву, надали більш вселенського характеру цій визначній події в Католицькій Церкві. В особах Блаженніших Йосифа VII та мельхітського патріярха Максима V Католицька Церква підкреслила на цьогорічному Євхаристійному Конгресі свій ширший діяпазон: традиційний католицький захід, поширений у цьому тихоокеанському просторі видатною участю представників нових і місійних країн, був ще доповнений речниками східного християнства.

Але присутність нашого Первоієрарха пригадала ще інший вимір сучасного християнства — Мовчазну Церкву. Постать українського Верховного Архиєпископа та масова участь наших земляків в Євхаристійному Конгресі нагадали багатьом, в тому й тим, у кого коротка пам'ять, що є цілі народи, цілі національні Церкви, де за католицьку віру і Христову Благовість треба терпіти, а її свідчення зв'язане з мучеництвом та ісповідництвом.

Для нас українців візита Блаженнішого Верховного Архиєпископа має ще окреме значення. Це початок його других відвідин різних заморських поселень українців, це його другі відвідини наших Єпархій і митрополій у Новому Світі. Сьогодні, коли його відвідини в австралійському екзархаті так успішно закінчилися та коли вже оголошено програму відвідин у Канаді, можемо з певністю сказати, що це буде друга велика тріюмфальна поїздка Первоієрарха по великих і далеких просторах західної гемісфери, куди доля закинула людей української крови й віри. Невдовзі також Владики США проголосять програму відвідин Верховного Архиєпископа у трьох американських Єпархіях. Була б велика шкода, коли б при цій нагоді Блаженніший не побував і в країнах Південної Америки, які п'ять років тому так сердечно вітали його по українських громадах.

Зустрічі з Первоієрархом, духовим батьком народу є завжди великими й історичними подіями. З якою пошаною і зрозумінням згадуємо, на підставі записаних свідчень чи усних розповідей, візиту Слуги Божого Андрея в країнах Північної і Південної Америки! Ці відвідини допомогли поставити на тривкі й солідні основи наше церковне життя й організацію заокеанських дочерних церков. У міжвоєнні роки політичні умови та здоровний стан Галицького Митрополита не дозволяли на такі візитації. Проте наші заокеанські Владики зустрічалися з краєвими на кількох своїх спільних нарадах.

Тим більше тепер, коли наша Церква стала фактично духовною спільнотою у розсіянні, дуже потрібні вузли єдности. Ними є особа Первоієрарха, скликувані ним Архиєпископські Синоди, Постійний Синод, верховно-архиєпископські установи. Та ніщо не може бути більш ефективним, ніж прямий контакт Первоієрарха з народом, священством, з проблемами на місці. Тому так для Блаженнішого Кир Йосифа і його високого первоієраршого уряду, як і для наших Владик та взагалі для всіх членів Церкви, такі відвідини, як та, що її розпочав Кир Йосиф в Австралії, має величезне значення.

Для народу, для своїх і чужих, для зовнішнього світу має значення факт, що українство засвідчує свою присутність у світі, що більше виявляє свою живучість та нагадує всім долю своєї батьківщини й Церкви. Це, великою мірою, маніфестація нашого імени, наших слушних прагнень та ідеалів. Але, такі відвідини мають і практичне значенни; вони закріплюють наші позиції, визначують спільні напрямні, виробляють плян дії у нелегкій справі оборони прав нашої Церкви в Україні та її єдности й самоуправности в діяспорі.

Такі відвідини, поза величавими торжествами, мають на меті затіснити зв'язки між церковними одиницями, включити всіх в єдине річище, усунути небезпеки деяких частин Церкви іти своєю окремою вузькою стежкою. Не лише гучні привітання, наради, бенкети, квіти й покази мали б характеризувати ці чергові відвідини нашого Первоієрарха в США і Канаді, але насамперед устійнення спільної програми церковного життя узгіднення чергових метод ставлення до різних чинників, які перешкоджають нам у здійснюванні ідеї єдности-помісности — патріярхату.

Ми раді, що Блаженніший розпочав свою другу візитацію за океаном поновним ствердженням основних засад і непохитних принципів нашого церковного життя.

„Ми усі приїхали сюди, щоб засвідчити єдність українського народу, де б він не був, готовість ділити з ним долю і недолю" — заявив Верховний Архиєпископ у Мельборні. А далі:

„Нема ніякого іншого чинника сьогодні, щоб міг нас так об'єднати, як саме ідея патріярхату... То наше право, наша тисячелітня традиція і її будемо обороняти за всяку ціну. Патріярхат — це Божа справа а не якась політика (як дехто силкується доводити), не якісь калькуляції і маніпуляції..."

Стверджуючи, що ідеї, за які напротязі останніх десяток років змагається Помісна Українська Католицька Церква, є справи нашого буття чи небуття, Верховний Архиєпископ в одній із своїх промов виразно поставив крапку над і:

(закінчення в 3-тій кол.)

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
Український католицький тижневик ✦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✦ Видає Спілка «Українські Вісті».
Published every Thursday in Edmonton ✦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✦ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.
UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

Вісті з Едмонтону

В 40річчя голоду в Україні

У суботу, 24-го березня в 3.30 пополудні відбулося врочисте зложення вінка біля „Сенотафу" — пам'ятника невідомому жовнірові, в 40 річчя штучного голоду в Україні, в роках 1932-1933 зорганізованого Москвою.

В час складання вінка повинно було бути більше людей як їх там було. Голова КУК п. С. Росляк прочитав в українській і англійській мовах страшний спомин про той голод і засудження Москви за його створення.

На будуче варто би користуватися голосником, щоб усі приявні могли чути промовця.

По скінченні того читання молодь зложила вінок. На тому коротка програма закінчилася. На закінчення таки треба було заспівати якусь пісню. Про це повинні подумати організатори того роду імпрез у будучности.

Того дня рідно-школьна молодь роздавала прохожим і по крамницях летючки в англійській мові про той страшний голод.

На другий день, в неділю, 25 березня в усіх церквах в Едмонтоні відслужено панахиди за жертви того штучного голоду.

Того самого дня в год. 8 вечір в залі УНО відбулися святочні сходини в 40-ву річницю штучного голоду. Якось українське громадянство Едмонтону не дуже цікавилося відзначуванням цеї річниці, бо на залі не було стільки учасників, кілько повинно було бути. Доповідь виголосила п-і С. Климкович. Доповідь дуже добре опрацьована, ясна, докладна, широка, переплітана поезіями. П-і Климкович говорила спокійно, надхнено, журливо. Доповідь п-і Климкович постараємося надрукувати в „УВ".

Приявні на залі зворушливо сприймали кожне її слово зі запертим віддихом, переживаючи страшні спомини-образи з перед 40 років.

У другій точці виступила молоденька Уля Скольна. Вона причитала уривок з поеми „1933" Івана Холяви. То була чудова рецитація своєю небуденною, мистецькою формою.

У третій точці виступила Галя Тобейчук, яка надзвичайно гарно прочитала спомини „У Микитівці", яку написав І. Кізко. Подивляти можна оту молоденьку дівчинку, що так добре володіє українською мовою і так чудово читала довгу-предовгу поему.

У четвертій точці виступила молоденька Дарця Брода. Вона прочитала гарно уривок з поеми Ю. Клена „Прокляті роки".

Дуже відрадним явищем було бачити нашу молодь на цій імпрезі, яка починає брати участь у громадській праці.

Анна Байрак

Концерт в честь Т. Шевченка

В неділю, 4 березня в спортовій залі школи ім. св. Клари відбувся під патронатом нашого відділу ЛУКЖ концерт в честь Тараса Шевченка. Концертову програму (22 точки), виконали діти із рідної школи під проводом своєї учительки, п. Д. Порохівник та танцювального гуртка під управою інструктора п. В. Іщенка. Концерт відкрив о. парох Я. Федуник та візвав всіх приявних повстанням вшанувати пам'ять великого, українського поета. Маленька Анджела Владика відіграла на піяні „Заповіт". Студенти рідної школи відчитали частинами короткий житєпис Т. Шевченка та відспівали „Учітеся брати мої". Дальшу програму концерту заповнили виступи 5-ох груп танцювального гуртка, сольоспіви, гри на фортепіяні, й гітарі. Під кінець п. Д. Порохівник у двох мовах коротко насвітлила значіння Т. Шевченка для української культури та збереження української мови. На закінчення концерту Шарльота Владика відіграла на п'яні „Гей у лузі чедвона калина". Голова нашого відділу ЛУКЖ п. Є. Ожга зложила подяку всім приявним за численну участь (понад 300 осіб), учителям і студентам як рідної школи так й танцювального гуртка та всім хто причинився до успішности нашого концерту.

До танків пригравав Звоздецький із своїм ансамблем.

Я. Федуник

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 8-го квітня:

Чай відділу ЛУКЖ „Добра віля" в неділю, 8-го квітнп в УНДомі від год. 2—5 по полудні.

* * *

Четвер, п'ятниця і субота:

В днях 12, 13 і 14 квітня, заходами ОЖЛУВ виставка і продаж великодного печива уНорд Гейт Шапінг Центер.

* * *

Субота, 14 квітня:

від год. 9 рано в катедральній авдиторії св. Йосафата продаж великодного печива (паски, бабки) старанням Першого відділу „Добра Воля".

* * *

Неділя, 15 квітня:

о год. 2—5 попол. в авдиторії парафії св. Василія (7007 - 109 вул.), традиційний чай ЛУКЖ на пошану Преосвященного Владики Ніла.

Другі відвідини. . .

(закінчення ред. статті)

„Ми стали католиками не тому, щоб заникнути в чужому середовищі, але щоб жити!"

Годі формулювати ясніше наші напрямні, визначувати наші дороговкази. Всі, що це розуміють, мають обов'язок їх прийняти і згідно з ними поступати. Кому більше дано, від того більше чекаємо. Насамперед наші Владики, члени Архиєпископського і Постійного Синодів, мусять бути свідомими цієї історичної відповідальности і не ухилятися від неї. Вони повинні бути готові стояти на своєму їм місці, на чолі своїх священиків і вірних, в українському таборі, а не проти нього.

Ми очікуємо, що цієї весни і літа, насамперед в Канаді і США наші Владики, очолені Блаженішим Йосифом під час зустрічей з ним та на офіційних форумах, заявлять те саме, що він заявив у Мельборні:

„Ми на цьому стоїмо, цього боронимо, ми хочемо віддано служити Богові і своєму народові!"

Василь Маркусь

(„Церковний Вісник", Чікаго).

З НОВИХ ВИДАНЬ

„Товаришу, люди сміються"

Такий заголовок має книжка І. Коляски, що появилася в продажі минулого року. Вона написана англійською мовою і її наголовок є: „Камрад, да піпел ар лафінг".

То цікава збірка т.зв. підземельного гумору, жартів, анекдотів та карикатур, які „ходять" між людьми в СССР, а в яких зображене дійсне ставлення громади до режиму.

І. Коляска не змарнував часу перебування в Україні. Найперше він на все дивився, всего слухав, передумував і повернувся до Канади. І. Коляска, що прозрів ,дає можність й іншим прозріти.

Усі ті „політичні" анекдоти, що він їх записав від народу, він упорядкував відповідно до ділянок життя, а також він дав свій коментар — людини, якій не „казали", а яка сама пережила, бачила й чула.

Лиш гляньте на карикатури на окладинці книжки, які зробили малярі М. Левицький і Т. Ковалик, а відразу пізнасте зміст книжки. Добре випасені енкаведисти, здивовані й перестрашені, що люди сміються. Вони ж знають, що в „раю" належало б плакати, а тут сміх; щось воно підозріле і рівночасно страшне.

Зібрані в згаданій книжці підпільні анекдоти є виявом ставлення населення до режиму й варт кожному, хто хоче причинитися до демаскування новітньої панщини, купити цю книжку та її перечитати.

Дайте її в дарунку вашим англомовним приятелям. Та книжка краще промовить до них, ніж вам навіть здається.

О. Я.

Чай ЛУКЖ на пошану Владики Ніла в авдиторії св. Василія

Річний Чай ЛУКЖ і зустріч з Преосвященним Владикою Нілем відбудеться в квітну неділю, 15-го квітня від год. 2—5 пополудні в авдиторії парафії св. Василія (7007 - 109 вул.)

Гостину організує „Добра воля" другий відділ ЛУКЖ при катедрі св. Йосафата, при допомозі інших едмонтонських відділів.

Буде вистава образів (зразки церков в Алберті) п-і П. Іванець, а в год. 3 попол. спеціяльна мистецька програма.

Єпархіяльна управа ЛУКЖ запрошує до численної участи.

УКРАЇНСЬКО-КАНАДСЬКИЙ АРХІВ-МУЗЕЙ АЛБЕРТИ

Перший фундатор Архіву-Музею

Нам приємно проголосити, що наш Архів-Музей здобув уже першого дійсного члена й фундатора, що ним є Достойний суддя Іван Дікур з Едонтону. Це є признанням для нашої діяльности, що п. суддя І. Дікур став фундатором нашого Архіву-Музею й ми сподіваємося, що більше канадців українського роду піде його слідами й причиниться фінансово до того, щоб ми могли здвигнути гарний пам'ятник для української культури та української традиції в формі Українсько - Канадського Архіву-Музею Алберти.

Дост. суддя Іван Дікур

Достойний суддя Іван Дікур, начальник окружного суду в Едмонтоні прийшов на світ й здобув усю свою освіту, включно з університетською, в Алберті. Він одружений з дочкою свідомого й діяльного едмонтонського громадянина Віктора Купченка-Миросею. Всі три сини п-ва Дікурів є адвокатами й ведуть спільну адвокатську канцелярію.

Ще за університетських часів дост. суддя Дікур зорганізував був на Албертському університеті клюб „Прометей", що до нього належали студенти українського походження. Він був президентом СУМК, студентської організації при Інституті ім. М. Грушевсько го та президентом відділу КУК та церковного комітету в Вегревил, Алберта.

П. І. Дікур був вибраний федеральним послом з округи Вегревил й, за його старанням, федеральний уряд побудував у парк Елк Айленд українську піонерську хату, яку, в 50-річчя приїзду української іміграції до Канади, врочисто відкрив кол. прем'єр Сен. Лоран. П. Дікур був членом канадської делегації до ОН та причинився до того, що радіостанція Сі-Бі-Сі передає в своїй міжнародній програмі теж українські радіопередачі.

За його старанням Канада дозволила на в'їзд кол. воякам Української Дивізії „Галичина", а в канадському парляменті виступала, завдяки його старанням, капеля українських бандуристів.

Дост. суддя І. Дікур був першим президентом Українського клюбу професіоналістів та бизнесменів, які в признанні його заслуг для організації, іменували його почесним досмертним членом своєї організаці.

До своїх дотеперішних заслуг, Достойний суддя І. Дікур додав ще одну, а саме став членом-фундатором Українсько - канадського Архіву-Музею Алберти.

Жертводавці ч. 3-51

1. п. Суддя І. Дікур, Едмонтон, дійсний член і фундатор — 500.00 дол.
2. п-і Г. Блавацька, Едмонтон — 25.00 дол. на фонд дому;
3. о. П. Петришин, Редвотер — 20.00 дол. на фонд дому;
4. п-і А. Якимець, Ст. Пол, Алта — по 10.00 дол. на фонд дому і збірщиця листи ч. 4. п. І. Падлецький, п. П. Бойчук, п. І. Чобор, п. Л. Кобель, п. Семенюк, п-і І. Кіш, 5.00 дол. п-і А. Захарко; 3.00 дол. п. М. Гринів; 2.00 дол.
5. С. Магега, Лісбурн, Алта — 5.00 дол., календарі й журнали;
6. п. М. Чайковський, Ст. Пол, Алта — календарі й журнали
7. п-і А. Гуцал-Щур, Едмонтон — книжки, календарі, 1 шаравари і пояс;
8. п-і А. Андрусяк, Едмонтон — жіноча сорочка вишивана на фабричному полотні, чоловіча сорочка і штани з домашнього полотна, сел. Банилів, Буковина;
9. п. І. Татарин, Едмонтон — ювілейні книжки, календарі, журнали, часописи, листи, посвідки із школи, „Шекспір" кол. Редвей.

Всім жертводавцям Дирекція складає прилюдну щиру подяку і закликає все українське громадянство, що розуміє потребу зберігання своєї культури в Канаді, присилати свої пожертви і матеріяли на розбудову Архіву-Музею.

Адреса:
UKR. CAN. HIST. MUSEUM-ARCHIVES
c/o 10231 - 98 Street,
or — 10207 - 97 St.
Edmonton
Ph. 424-6905

Жертви на манастир

ЗГРОМАДЖЕННЯ СВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА В БРАЗИЛІЇ

Сестри св. Йосифа в Канаді започаткували будову манастиря св. Йосифа Обручника в Вікторія Круз Мащадо, Бразилія. Українці-католики Канади виявили багато зрозуміння для цеї справи й допомагають Сестрам у їхньому шляхетному задумі щирими пожертвами. Завдяки тому мрія й задум Сестер збудувати свій манастир в Бразилії, стає поволі дійсністю. Будинок манастиря будується, а до нього зголошуються нові кандидатки на Сестер.

Заохочені матеріяльною піддержкою жертвенних добродіїв, Сестри побороли всі початкові труднощі й завзятою працею та трудами кладуть основу для закріплення свого згромадження в далекій Бразилії. Праця Сестер знаходить щирий відгомін серед бразилійських українців й Сестри з'єднують собі що раз то більше прихильників між українцями Бразилії. Зворушені щирим прийняттям та піддержкою, Сестри Йосифітки постійно наголошують, що без моральної й матеріяльної піддержки українців у Бразилії та Канаді, вони не могли би добитися тих успіхів, які мають досі. Хоч дотеперішні успіхи може й не видаються великими, але зате вони є багато обіцюючими для розвитку їхнього зромадження в Бразилії.

Сестри просять передати публічну подяку всім щедрим жертводавцям та Добродіям та всім, хто спішить їм з допомогою. За всіх своїх добродіїв Сестри постійно моляться.

Нижче подаємо черговий список жертводавців.

Вінніпег, Ман.:
Місійне Т-во Св. Йосифа через о. С. Семчука $250.00, о. П. Малюга ЧНІ — $100.00;
по $30.00: п. Т. Н. Фурда;
по $25.00: п-і Ева Боднарчук, п. Василь Струшинські;
по $20.00 о. Р. Закревський, п. А. Матвійчина;
по $15.00: п. І. Кметь, родина М. Гуль;
по $10.00: п-і А. Галайда, п-і Є. Копяківська, п. Ю. Кондришин;
по $5.00: п-і Ю Матешевська;

Торонто, Онт.:
по $100.00: о. І. Сиротинський, Єпископська Канцелярія, о. митрат В. Філевич;
по $25.00: о. М. Стефанів;
Ванкувер, Бр. К.:
по $100.00: п-і М. Кузик;
Саскатун, Саск.:
по $50.00: п-во Спільчуки;
по $25.00: п-і А. Новосядла;

Норт Баттлфорд, Саск.:
по $51.00: ЛУКЖ
Йорктон, Саск.:
(окрема збірка в парафії):
по $50.00: М. Черевик;
по $20.00: А. Лозінська, А. Шикула, А. Шордій;
по $10.00: п-і А. Прокоп;
по $5.00: С. Киба, Й. Гадубяк, М. Солоненко, С. Третяк, Н. Секундяк, М. Медвик, А. Потерейко, А. Библов, М. Панегапко, М. Крочак, Е. Ковалик;
по $3.00: Е. Демчук;
по $2.00: К. Хлан, М. Томчишин, А. Глют, М. Баран, А. Киба, К. Папірний, М. Новак, Т. Шордій, А. Вашечко, А. Гладчук;
по $1.00: А. Денещук, М. Кохан, К. Войшечко, К. Гардибала, А. Герман, М. Спілак, А. Корнак, М. Брода, А. Головатюк, М. Михальчук, М. Павлів, М. Слівінська, І. Дубєль, О. Лукаш, Т. Дутчак, П. Престай, А. Кушнірик, К. Мисько, М. Дерворіз, 0.50 — Ю. Пахолко.

Повище подану збірку в Йорктоні перевели п-і А. Глют і п-і А. Шордій.

Чергові жертви з Йорктону склали: по $50.00 п-і Ю. Василеньчук і п-во Гадубяк.

Усім добродіям і жертводавцям та паням, які допомогли перевести збірку, нехай Господь винагородить стократно!

Чергові жертви проситься висилати на адресу:

Very Rev. Sister Theodora
Ebu St. & Valens Dr.
Saskatoon, Sask.

Анна Баран,
прес. реф. Централі
УК Саскатунської епархії

Пожежа в манастирі на Атосі

У манастирі Ксіропотаму на горі Атос вибухла недавно пожежа, що знищила манастирську гостинницю та каплиці манастирів Чесного Хреста, св. Герасима і Сорок Мучеників. У каплицях були неоціненні фрески візантійського маляра Панеліноса.

Перший манастир на горі Атос був оснований 963 року. Тепер на горі Атос є двадцять манастирів. Ними управляє „уряд", до якого належать представники з кожнього манастиря. Гора Атос то свого рода „Господня республіка" Покровителькою тієї монашої республіки вважають Пречисту Діву Марію.

На горі Атос є скит св. Іллі. Його вважають українським, але його мешканці майже зівсім вимерли, а нового припливу ченців немає.

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

ІТАЛІЙСЬКА ПРЕСА ПРО УКРАЇНСЬКУ КАТОЛИЦЬКУ ЦЕРКВУ

д-р В. Маркусь, Рим

Друга частина

Церква, що боронить національну субстанцію

Руджері далі з'ясовує теперішні форми підпільної діяльности і організації української Католицької Церкви, характеризує наставлення її вірних, вияви своєї релігійности й опору режимові. Крім вивчення різних джерел і документів, автор цитує у цій справі опінію дослідників сучасного положення Церкви під комуністичним режимом. Проф. В. Маркусь з римського американського університету Лойолі, з яким Руджері мав інтерв'ю, так висловився:

„В даних умовах католицька релігія українського обряду під Совєтами стала дещо подібним явищем до мусульманської релігії. Не маючи підтримки в інституційній церкві і без виразної та публічної визнаної ієрархії вона набрала характеру певного культурно-морального наставлення; релігійність в Західній Україні пов'язалася з національним почуттям відрубности, для якого церковні обряди, часто зберігані в родині і приватно, мають однаково релігійну і національно-культурну вартість. Власне це найбільше непокоїть совєтський режим. До часу, поки релігія в Україні зберігає національні вартості, русифікаційна політика Москви зустрічається з поважним опором. Тут релігія і національні почування зводяться до спільного знаменика. Ось тому режим однаково переслідує католицьку релігію та український націоналізм".

Автор статті в „Дженте" згадує також про нинішні перепетії східньої політики Ватикану, пов'язуючи спроби наближення між Ватиканом і Сходом із останніми заборонами Курії українцям оформити власний синод і прийняти конституцію своєї Церкви. На запитання, „в чому полягає різниця, чи Українська Католицька Церква матиме, або ні, свого окремого Первоієрарха, що був би посередником між українськими єпископами і Папою", проф. Маркусь відповів таке репортерові „Дженте":

„Різниця є дуже істотна. Формально зліквідована в Україні, наша Церква продовжує своє існування в решті світу, і поки вона має свій окремий духовний провід, її помісність і автономія та обрядові традиції залишаються незмінними. А все те є необхідною передумовою її перетривання сьогодні, бо інакше вона стане аґреґатором вірних, призначених на те, щоб розплистися в латинському католицькому морі. Це і є те, чого властиво бажає Совєтський Союз. Комуністам не залежить на тому, що українці на заході приймуть латинський католицизм, але їм залежить, щоб не мали власної національної Церкви, яка могла б стати пунктом притягнення також для українців у батьківщині. До часу поки існує окрема Українська Католицька Церква східнього обряду, СССР боїться, що його політика асиміляції України може завжди зустріти опір".

У дальшій розмові проф. Маркусь висловив італійському журналістові побоювання, що ціною зближення між Ватиканом і Сходом може бути Українська Католицька Церква. Совєтські кола, а разом з ними і чинники Московської патріярхії ставлять дві передумови зближення з Ватиканом: визнання Ватиканом за доконаний факт ліквідації унії в 1946 р. та зредукування амбіцій українців католиків за кордоном на помісність, включно до їх повного включення в Римо-католицьку Церкву. Українці цього свідомі і тому готові на довгі роки своєї самооборони.

Як приклад цієї самооборони на найвищому щаблі, Руджері приводить драматичний виступ Блаженнішого Кир Йосифа і подає довші цитати з його промови перед Папою на Папському Синоді. Цей виступ про „гори трупів і ріки крови" та про те, що наша Церква стала „перешкодою для Ватиканської дипломатії" починає зрушувати сумління світу. Він став пересторогою для багатьох, чого доказом є і подібні статті, як Джованні Руджері в „Дженте".

Повірте мені!

І. ВЕРЕТЕНО

(Як червоний колоніялізм мордував голодом український народ)

Коли комуністична партія СССР і підлегла їй так звана совєтська влада проголосила у 1929 році наступ на „куркулів і підкуркульників", то під цим замахом масового терору прихований був намір поголовного винищення українського та козацького народів. На той час було мені 17 років. Я походив з української селянської родини середньої заможности. Батьки мої мали селянське господарство на 10 гектарах землі, що дорівнює 24.7 акрам.

Хоч, порівняно, моя родина не належала до категорії так званих куркулів, але ми попали під репресії в самому початку тої терористичної кампанії. Причиною тому був той факт, що в минулих роках визвольної війни (1917-1920 р.р.) мій батько проявляв свою прихильність до тих сил, які боролися за суверенну і некомуністичну Україну. Завдяки добрим людям, які випадково довідались про визначену нам репресію і які нас заздалегідь попередили, мій батько втік із села. Мені також, як уже парубкові на той час, загрожував арешт, або висилка в Сибір і я також мусів тікати з дому.

Лишаючи рідне село від неминучого переслідування, я від квітня 1931 року проживав в околицях міста Харкова; спершу — в Шатіловських бараках, потім — в Основ'янських, на Павловім полі, а в останній час на Пушкинській вулиці. Там я працював на так званому новому будівництві („Новострой") чорноробом.

В ту пору місто Харків було столицею поневоленої України. Від початку мого там перебування я помічав, як з кожним днем зменшувалась у крамницях кількість харчових продуктів та товарів широкого вжитку. Порожні полиці в крамницях заповнювались порожніми пачками з під ячмінного „кофе" та пляшками з горілкою. По вулицях міста все частіше можна було бачити вимучених голодом людей. Це були живі людські кістяки селян, які напливали з ограбованих владою сіл до міста, де робітники ще сяк-так могли купити по хлібних картках 300 грам хліба на день та здобути ще по 100 грам у їдальні до юшки. Ну, а родини міського населення, які з тих чи інших причин не могли бути робітниками на виробництві, підлягали законові з „мудрого" вчення Маркса-Енгелса-Леніна-Сталіна: „Хто не робить, той не їсть." Та ж робітники мусіли „з шкіри вилазити", щоб і самим прохарчуватися на 300 грамах і прохарчувати непрацездатних із своєї родини.

В кінці квітня 1933 страшного, катастрофального для України, року до нашого бараку прибув рано-вранці міліціонер і вручив мені письмовий виклик до паспортного відділу міліції. Вказано було, щоб я з'явився на певну годину з усіма своїми речами. Сумні думки мене огорнули; знав, що назад я вже не вернусь, а куди повезуть — поженуть? — не знаю. До речі — вчора помер тут з голоду мій односельчанин Гарасим Товстоп'ят. Тижнів зо два тому прийняли його на це будівництво, але він був так виснажений з голоду, що вже не помогли йому 300 грам хліба. Він також мав виклик до паспортного відділу, але за два дні до виклику помер і тепер йому вже не до паспортів... В призначену годину доходжу до того страшного будинку. Міліціонер мене попровадив ніби до начальника паспортного відділу. Коли я підійшов до його столу, бачу на ньому лежить написаний протокол, а внизу підпис мого батька. Пройняла мене радість і жах огорнув: тут був мій батько, якого я вже три роки не бачив і не знаю чи він живий і де він є?

Той начальник міліції, до якого мене привели, помітив, що очі мої спрямовані на протокол, сховав його і почав робити з мене допит. Після запитів формального характеру (прізвище, рік народження, тощо) ошоломив мене таким запитанням: що мій батько говорив про Петлюру? Я поставився, що не знаю, хто такий Петлюра і ніколи від батька такого не чув.

— А, де твій брат Василь? — питає. Не знаю, кажу — ні про батька, ні про брата. Якщо знаєте, — то скажіть і мені. Знову запитав мене, чи я бачив, як мій батько помагав гетьманцям переправлятись через річку в нашому селі. Не чув такого, й не бачив, — кажу. Мабуть не входило у їхні пляни мене заарештувати й на цьому він закінчив допит та вимагає підписати протокол. Разом з тим запитує мене ще раз, чи я знаю де мій батько. Кажу — не знаю і не чув. Мабуть нема його й живого. Він усміхнувся, вручає мені пакет і каже: Цей пакет маєш обережно довезти до районової міліції в Золотоноші (місцевість бувшого нашого проживання) і вручити його начальникові золотоношської міліції. Пригрозив при тому: якщо б я десь подів цей пакет, або хто вкрав, буду тяжко покараний. А взагалі, щоб ти, каже, до 12 годин ночі виїхати з міста Харкова, бо завтра 1 травня і тобі, як політично неблагонадійному елементові заборонено тут проживати. Якщо ж ти не виїдеш, то піймаємо і відправимо у Сибір в концентраційні табори. Тобі паспорт відмовлено. Спіши до виїзду. З цьому мій короткий допит закінчився.

Відходжу з будинку міліції і здавалося, що відмучився тут яких пару років. Тільки пройшов яких десяток кроків, бачу пішов спереду якийсь чоловік з саморобною валізкою, з торбою на плечах і подібний до мого батька. Я приспішив, наздоганяю і... о, Боже! — батько!... По короткому привітанні довідуюсь, що те саме відбулось в міліції і з батьком. Як виявилось, мій батько, після втечі з дому, також приховався у Харкові. Робив десь чорноробом — возив пісок. Але у великому місті ми один одного не бачили і, не маючи зв'язку з рештою родини, не знали, що оба ми є в Харкові. Належав він під юрисдикцію тої самої районової міліції, що й я, і випадкові хотілося, щоб нас міліція в один день викликала і гнала з міста.

Тепер удвох прямуємо до двірця залізниці. По вулицях зустрічаємо десятки селян з пухлими ногами й обличчям від голоду. Вони прибули до Харкова з околишніх мертвих сел рятуватись від голодової смерти. Завтра 1-ше травня, комуністична влада в "честь" такого дня може підкине в крамниці трохи харчів для міського населення, може щось і прибулі селяни роздобудуть. З такою метою і надією вони масово пробиваються через поліційні кордони, які встановлено навколо станції та по околицях міста.

Заходимо до залізничного двірця з протилежної сторони, але й тут затримав нас міліціонер. Питає паспорт і куди їдемо. Показуємо йому пакета, якого ми одержали в паспортному відділі міліції. Він глянув на нього і злістно сказав московською мовою: до квиткової каси і негайно від'їжджайте за межі міста. Ви не маєте права перебувати в режимному місті, а завтра ще й 1-го травня; скорше вимотуйтесь геть звідсіля!..

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

ВЕСНЯНА ПРОЩА
до Риму та Люрду
ВІД 15 – 30 ТРАВНЯ
Побут у Люрді чотири дні. Відтак оглядини Риму та околиць.
За окремою доплатою довільні прогульки до Неаполю, Капрі та Помпеїв.
Кошта прощі, за переліт туди й назад, всі готелі та повне прохарчування та всі відвідини пам'яткових місць в Римі та Люрді —
$763.00 З ЕДМОНТОНУ
Прощу погодився провадити о. митрат М. СОПУЛЯК, що побував у Люрді та Римі вже багато разів.
За ближчими інформаціями звертайтеся до:
З уваги на обмежену кількість місць зголошення приймаються тільки до 5-го квітня.
Astro Travel Service
10019 - 103 Avenue Tel.: 423-2351
Centennial Building, Edmonton, Alberta

В гостях на Україні

о. П. КРИВОРУЧКА

ПОВОРОТ ДО КАНАДИ

Останній день нашого побуту в СССР був не дуже приємний. Ми на московському летовищі Шереметєво мусіли перейти через дуже сувору перевірку наших речей. Треба було відчиняти наші валізи, в яких усе перевертали і шукали, чи ми не веземо чогось забороненого. Відтак треба було виміняти рублі, що ще нам залишились, на наші доляри, а, кромі того, треба було показати посвідки, що ми купували й за що кілько заплатили. То забрало нам чимало часу. Опісля перевіряли наші паспорти, контролювали наші совєтські візи, а вкінці перевіряли ще й наші летунські квитки, хоч їх перевіряли вже докладно тоді, як ми їхали до СССР. То все разом забрало нам багато часу, коштувало чимало нервів й залишило прикрий несмак по цілій подорожі до СССР. Врешті все закінчилося добре й ми перейшли на другий поверх, де був просторий ресторан. Засідаємо до столів і нам подають такий самий добрий та смачний обід, які давали в ресторанах у Києві, у Львові, Чернівцях чи Москві. Такий самий добрий хліб, такі самі страви й такі самі напитки. Це так неначе би хотіли затерти то прикре враження, яке на нас залишила сувора перевірка наших клунків, особистих паперів та грошей.

Чомусь, під час того послідного обіду в СССР в часі моєї минулої подорожі, мені пересунулася перед очима, неначе фільмова стрічка, вся моя минула подорож по СССР. Мені пригадалися всі оглядини, всі зустрічі з близькими людьми, зустрічі з урядниками, послугачами та звичайними принагідними людьми. Й усе, що в мене з того залишилося, було якесь, я сказав би почування, за малого пошанування гідности людини в СССР, а вслід за тим брак свободи слова, свободи преси, свободи релігійних та політичних переконань, одним словом: свобідного життя. Того всього в СССР немає. Може загал совєтських громадян, що довгі роки прожив у совєтській системі, того не відчуває. Але відчуває його молоде покоління, яке шукає відповідей на різні життєві питання, яке хоче свобідно визнавати свою національну приналежність, яке хоче свобідно розважити своє відношення до релігії та Творця всесвіту. Може дехто сказати, що, поза обмеженнями відносно визнавання релігії, в СССР панує свобода. То неправда. То вам скаже кожна тверезо думаюча людина, якщо буде з вами говорити щиро і й не буде боятися, що може наслідком того втратити працю або попасти в ще більшу халепу й опинитися в карному таборі, чи на засланні. Й то є найбільшим лихом СССР. Кожний, хто обстає за українською мовою, чи домагається прав для української мови, попадає на лісту „українських буржуазних націоналістів", що є однозначне із зрадником народу. Кожний, хто публічно признається до українства, є запідозрений у сепаратизмі та ворожості до СССР, а насправді до росіян, які хочуть зрусифікувати усі народи, що живуть у СССР. І то для кожного свідомого українця, що відвідує СССР, є мабуть найбільш прикре й пригноблююче. таке враження мав і я на кінець подорожі, коли сидів при обіді в чепурній залі ресторану московського летовища Шереметієво...

Незабаром нас покликали виходити до літака. Із ждальні ми побачили наш канадський літак „Ер Кенада", що ждав на нас, щоб нас завести до нашої зеленої Канади. Виходимо із ждальні до наших автобусів, які завозять нас до літака. Ми всі — канадські туристи — примішуємося вигідно на м'яких сидженнях літака й ждемо на відліт до Канади. Кожного в нас на душі мило й легко, що ми вертаємося назад до нашої свобідної й свободолюбної Канади.

Хрестоматія дитячої літератури

Після довших заходів в-во „ЄВШАН-ЗІЛЛЯ" приступило до видання фундаментально важливої книги ХРЕСТОМАТІЇ ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ проф. Олександра ЛОТОЦЬКОГО - БІЛОУСЕНКА п. з. „ВІНОК" в новому, змодернізованому опрацюванні із змінами й доповненнями, з численними кольоровими картинами наших мистців-графіків. Численні пояснення із українсько-англійським словничком. Великий альбомний формат.

Хрестоматія запляноване в кількох книгах — до друку віддана частина для дошкільного й молодшого віку — включно з колисковими і дитячими піснями, сценками та грами для вжитку вдома, в дитячих садках і світличках.

Щоб устійнити висоту накладу просимо ласкаво вже тепер надіслати свої цінні замовлення (приблизна ціна 1-ої частини 5 — 8.00 дол. залежно від накладу — скількости замовлень). Передплату прийматимемо перед закінченням друку.

ПРОДОВЖУЄМО серію видань для дітей, як невідмовну, фундаментальну конечність. Найновіші випуски:

Нар. казка „Рукавичка", кольорові малюнки Галини Мазепи.

Нар. казка „Лисичка, котик і півник", кольор. малюнки П. Лапина.

І. Франко „Ріпка", кольор. малюнки Галини Мазепи.

Б. Даниловнч „Як їжаченятам майстрували чоботята".

Ціна кожного випуску 1.00 дол. 4-ох разом тільки 3.00 дол. за пересилкою. Чергові випуски готові до друку.

У СЕРПІ для юнацтва й молоді — найновіший випуск „Козацька дитина" історичне оповідання В. Бандурака, малюнки М. Бутовича. Ціна 1.30 дол. Чергові випуски готові до друку.

Напередодні 20-річчя від смерти одного з найвидатніших українських мислителів д-ра Ю. Вассияна, ми видали 1-ий том його творів п.з. „Степовий Сфінкс" суспільно-філософічні нариси, сторін 288, полотн. оправа. Ціна 10.00 дол. Появу творів мислителя зустріли духово провідні кола і наша преса („Свобода", „Новий Шлях", „Українське Слово", „Наша Мета", „Гомін України" й ін.) з великим признанням, а духовні кола, як цінну філософічну християнсько-релігійну книгу.

ДРУГИЙ ТОМ творів Ю. Вассияна появиться в недалекому часі.

В ДРУКУ: Олександер Лотоцький — лицар праці й обов'язку, біо - бібліографія, статті Д. Дорошенка, П. Зайцева, Є. Гловінського й ін. Ціна в полотн. оправі 3.00 дол.

В ПІДГОТОВІ — великий декляматор з частиною для дітей і молоді та інші видання, які появляться в міру часу.

Все листування, замовлення і вплати просимо слати виключно на адресу:

YEVSHAN-ZILLA
189 Snowdon Avenue
Toronto 319, Ont., Canada

Дан МУР

Мистець

Проф. Сергієві Яременкові

Акерманськo-херсонські родимі степи
Простелились пухким оксамитом у душу.
Щебетали пташки раннім ранком: „Не спи!
Неси пісню в незбуджену глушу".
Кобзу батьківську в спадщину взяв духову,
У дебелі, чеснотні, не наймитські руки,
І пішов у добу вогняну, громову,
На скитання, страждання і муки.
Ти віддав їй і розквіт і розпал життя,
Полюбив, покохав гомінку, злотострунну.
— В батьківщину немає тобі вороття! —
Чуєш вістку нещадну, відлунну.
Ти злинаєш душею в омріяних снах,
В слободу рідну, в батьківське Старо-Козаче,
І блукаєш слідами дитинства в степах,
Припадаєш і жалісно плачеш.
Поринаєш в козацьких могил сивину,
П'єш джерел кришталеві, нетлінні струмочки,
Щоб в надхненні з них пісню свою чарівну
Нанизати у росяних перел шнурочки.
Жайвороном степів, соловейком дібров
Тчеш треляжну, тендітну, тоненьку мережку
І гаптуєш душею зразки молитов,
Від землі до Всевишнього стежку.
Як назвати тебе в пустирях чужини?!
Вогненосним, завзятим, твердим Прометеєм?
Чи в терниках колючих, ціпких цілини, —
Ніжним, мрійним, надхненим Орфеєм?!

Едмонтон, 21 березня 1973 р.

Замордували за віру в Бога

На адресу міністра збройних сил СССР, генерального секретаря ЦК КПСС, генерального секретаря ОН, Міжнародного комітету оборони прав людини, президента Академії Наук СССР, редакцій газет „Правда" та „Известия" і всіх християн вислала родина совєтського вояка І. Мойсеєва такого листа:

„16 липня 1972 р. у м. Керчі на службі в совєтській армії (в/ч 61698 „Т") за непохитну віру в Бога від жахливих тортур помер наш син і брат Іван Мойсеєв 1952 року народження. Зраненого, змученого тортурами, але ще живого, в присутності полковника В. Малсіна, втопили в Чорному морі на глибині 156 сантиметрів при його висоті 185 сантиметрів. У свідоцтві про смерть сказано: „Механічна асфіксія (штучно припинене дихання — Ред.) від утоплення". В аналізі при анатомуванні стверджено: „Смерть настала внаслідок насильства".

17 липня 1972 р. о 8 год. нас повідомили телеграмою: „Ваш син трагічно загинув, повідомте свій виїзд". Приїхавши до м. Керчі, ми вирішили поховати його в рідному селі. Нам показали обличчя сина, після чого цинову труну залютовано. З нами був наш син Семен, комсомолець, якого начальство в/ч викликало окремо до кабінету і про щось довго з ним говорило, про що, нам Семен не сказав.

Для перевезення труни до с. Волонтирівки і участи в похороні відряджено капітана В. Платонова, старшину і рядового солдата. Одержавши 20 липня труну, ми вирішили оглянути тіло сина і зфотографувати його. Для цього почали розрубувати шво злютовання віка труни. Платонов і старшина, побачивші це, захвилювались і заявили: „Нам треба їхати, ми поспішаємо", — посідали в машину і поїхали.

Відкривши труну, ми почали знімати одяг, щоб оглянути тіло, але Семен, застосувавши фізичну силу, не допустив зробити це і зфотографувати, заявивши всім рідним: „фотографуйте одягненого". Але одяг таки ми зняли і на тілі присутні побачили: в ділянці серця шість глибоких проколів круглим предметом, на голові з лівого й правого боку глибокі саднарани, ноги сильно побиті, на грудях великі опіки, навколо губ синці. Все це потверджується 23-ма очевидцями, мешканцями села Волонтирівки, актом з 20 липня 1972 р. Акт у прилозі.

Начальник частини Малсін В. В. під час розмови з нами, рідними Івана, зазначив: 16-го ранком я був зайнятий, провадив бесіду в частині з групою цивільних гостей. Після обіду з Мойсеєвим поїхав на пляж на машині „ГАЗ-69". За словами очевидців- солдатів Малсін виїхав на „Побіді" з невідомими цивільними особами, і Мойсеєв їхав за ними сам на машині „ГАЗ-69" у невідомому напрямі. „Мойсеєв, — казали вони, — помирав тяжко, він боровся зі смертю, але помер як християнин"...

Дані з особистих зізнань І. Мойсеєва від час відпустки з 2. IV до 12. V. 72

Грудень 1970 р. Старий Крим. „Нема спокою ні вдень, ні вночі, — по 15 разів викликають мене переконувати.

м. Керч. „П'ять діб тримали голодним, а потім питали: „Ну, що, змінив свої переконання?"

м. Керч. П'ять годин мусів стояти уночі на морозі 30 ступнів в літній уніформі, потім цілу ніч, потім кілька ночей. Так тривало два тижні.

У січні 1971 р. мене посадили у спец. вагон для в'язнів і відрядили в напрямі Свердловська. Примістили у тюрму в спецкамеру самого, звідки повезли по 5-ох спецкамерах на тортури.

Перша камера з ліжком, де я міг лежати. Друга — мала, де міг стояти і сидіти на лавці. Третя — холодний постійний душ зі стелі лився мені на голову ввесь час. Четверта — камера холоду, стіни рефриджера заморожували докраю. П'ята камера тортур, де мене одягли в спеціяльний ґумовий костюм і, напомповуючи його повітрям, стискували мені все тіло, поступово збільшуючи тиснення і питаючи: „Ну, як, змінив свої переконання? Як не змінив, сім років будеш тут". Я заявив: „Якщо воля Божа, то буду тут сім років, а якщо ні, то завтра ж припините тортури". Так тривало 12 днів, після чого мене перевезли знову до Керчі". **(Вісник ООЧСУ)**

З АЛБЕРТСЬКОЇ ЛЕҐІСЛЯТУРИ

І. Батюк, посол

Як звичайно, сесію Албертської леґіслятури відкрито в останньому тижні березня різними запитаннями. Міністра для справ робочої людської сили та праці роспитувано про недавний страйк елейваторних робітників, а ще докладніше про страйк учителів у Південній Алберті. Провідник опозиції дуже критикував заборону публічних повідомлень для преси в справі страйку, але він повинен би собі пригадати, що попередній уряд видав був теж заборону подавати вістки в пресі про страйк учителів у Калґарі перед двома роками.

Дуже багато уваги присвячено послами урядової та опозиційної партії справі прирядів безпеки, які мусять бути вставлені на тракторах. Деякі посли вважали це корисним, але багато послів уважало, що особи, які не вміють провадити трактора, не повинні їздити трактором, а щоб незнати кілько прирядів безпеки можна би вставити в трактор, то вони не стануть ніяк у пригоді водієві трактора, що не вміє його провадити, або є недбалий.

Посол з Південної Ал-

(закінчення на стор. 8 .)

Богослуження

(закінчення з стор. 2.)

8. — Дервент 10.30 Вел. Сповідь
15. — Дервент 8.30, Верміліон 10.00 В. Сповідь, 11.00 Св. Літургія, Субота Сповідь 7.30 вечером
22. — Дервент 10.00 Квітна неділя.

САСКАЧЕВАН

о. Гоменко
округа Арран, Саск.

7. — Арран-місто год. 9.00 рано Сл. Божа; Вайт Біч, 10.30 спів. Сл. Божа
8. — Арран-місто год. 9.00 рано Сл. Божа; Пеллі, 10.30 спів. Сл. Божа
11. — Арран-місто 7.30 веч. Утр. з поклонами
14. — Арран-місто год. 10.00 рано спів. Сл. Божа
15. — Арран-місто год. 9.00 рано Сл. Божа; Арран-Весна 10.30 спів. Сл. Божа
21. — Арран-місто год. 8.00 рано Свята Сповідь; год. 10.00 рано Спів. Служба Божа
22. — Пеллі год. 8.30 рано Служба Божа й Свячення Лози; Арран-місто год. 10.00 рано Служба Божа й Свячення Лози; Арран-Весна год. 11.30 Служба Божа й Свячення Лози.

Замітки: 1. У часі Великого Посту, кожної неділі й свята, Вечірня з поклонами, в Арран-місті, в годині 3.30 пополудні.

2. — Перед кожною Сл. Божою, вірні мають нагоду до Св. Сповіди.

3. — Богослуження подані в перших трьох днях „Великого Тижня", є подані із взгляду вірних, що евентуально неуспіли б до того часу відбути „Великодної сповіди": в днях, нище поданих, мають нагоду, ще перед Великоднем висповідатися й під час Сл. Божої запричащатися.

23. — Пеллі год. 8.00 рано: свята сповідь; год. 10.00 рано Сл. Божа
24. — Арран-Весна — год. 8 рано свята сповідь; год. 10.00 рано Сл. Божа
25. — Арран-місто год. 8.00 рано свята сповідь; год. 10.00 рано Сл. Божа
26. — Арран-місто год. 8.00 рано свята сповідь; год. 10.00 рано Сл. Божа св. Василія Вел. з Вечірнею; год. 7.30 веч. Утреня Страсна

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

8. квітня — Норт Баттлфорд, по полудні 2.30 в Редізон
15. — Витків (Великодня сповідь)
22. — Воскресення Г.Н.І.Х. Редізон год. 7 рано (Воскресення Утрені, Сл. Божа і свячення пасок) Норт Баттлфорд. год. 10.30 Служба Божа і роздання лози.
26. Вел. Четв. — Норт Батлефорд Страсти в год. 7 веч.
27. Вел. П'ятниця — Витків год. 10 рано; Норт Батлефорд год. 7.30, виставлення Плащаниці
28. Вел. Субота — Свячення пасок в Норт Батлефорд год. 8 вечером; Медовлейк год. 10 великодна сповідь, год. 11.30 Сл. Божа і свячення пасок
29. Воскресення ГНІХ — Норт Батлефорд год. 10.15; попол. в год. 1.30 у Витковї

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

7. — Благовіщення П. Д. Марії Гамболт 8.30; Бруно 10.30
8. — Гамболт 9.00; Леніген 11.00
15. — Бруно 9.00; Гамболт 11.00
20. — Вел. П'ятниця н.ст. Леніген 9.00; Волверін 11.00; Гамболт 4.00 по пол.
21. — Вел. Субота — Леніґен 8.00 вечора; Волверін 10.00 вночі.
22. — Великдень н. ст. Гамболт 8.00; Бруно місто 10.30
27. — Вел. П'ятниця ст.ст. Бруно 10.30
29. — Великдень ст.ст. Бруно 6.00 рано; Гамболт 9.00

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

7. Благовіщення — Вакав 9.30; Сит. Джуліен 11
8. — Вакав 9; Прудгом 11
15. — Вакав 10
22. — Вакав 9; Борщів 11
27. Вел. П'ятн. — Плащаниці: Сит. Дж. 9.30, Сокаль 10.30, Вакав 11.30, Прудгом 12.30, Борщів 2
29. Великдень — Прудгом 7 рано; Вакав 10
30. Світ. Пон. — Сит. Дж. 10; Второк — Сокаль 10
22 квітня — Орлов год. 10 (квітна неділя)
24. — Орлов год. 10, велик. сповідь
25. — Блейн Лейк год. 10, велик. сповідь
27. Вел. П'ятниця — Кридор год. 11; Блейн Лейк год. 2; Орлов год. 4
28. — Кридор год. 10 великодна сповідь, свячення пасок год. 4
29. Великдень — Кридор год. 8; Блейн Лейк год. 10
30. Вел. Понеділок — Орлов год. 10

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ТЕКЛІ ДЕМЧУК

бл. п. Текля Демчук

В понеділок, 12 лютого упокоїлася в Бозі бл. п. Текля Демчук, проживши 65 років.

Покійна походила родом з села Середпільці, пов. Радехів, Західна Україна, де прийшла на світ у родині Теодора і Анастазії, зі Стефанюків, Кравець. В Середпільцях вона й одружилася 11 червня 1934 р. з Теодором Демчуком, з яким проживала в рідному селі до 1944 р. До війни вони господарили, а в часі війни, кромі господарства, вели теж крамницю споживчих товарів. В 1944 р. подружжя виїхало до Словаччини, а під кінець війни заїхали до Бад Верісгофен у Південній Німеччині. До Канади приїхали вони в 1948 р. за старанням брата чоловіка покійної. Чоловік покійної працював зразу робітником, відтак мав власне підприємство, а пізнійше купив готель у Синтія, Алберта. Покійна також працювала увесь час й ревно допомагала чоловікові в його праці, зокрема важко вона працювала в готелі, як куховарка. Тут в Синтія вона важко захворіла й з тої хвороби вже не вилікувалася, але перенеслася до вічности.

Увесь час, коли покійна жила в Едмонтоні, була вона парафіянкою катедральної церкви св. Йосафата в Едмонтоні.

Оплакують покійну опечалений чоловік Теодор, а в краю брат Роман та дві сестри Марія й Ольга, а в Канаді великий круг приятелів та знайомих.

Похорони покійної зачалися панахидою, що її в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял відслужив у четвер, 15 лютого катедральний парох о. Ю. Ковальський. Заупокійну св. Літургію та похорон відслужив о. Ю. Ковальський в п'ятницю, 16 лютого в катедральній церкві св. Йосафата. Він теж попращав покійну в останню дорогу від імені парафії, родини, приятелів та знайомих. Тлінні останки покійної зложено на цвинтарі св. Михаїла в Едмонтоні. Після похорону відбувся в катедральній залі поминальний обід, під час якого промовляв о. Ю. Ковальський, який склав вислови співчуття опечаленому чоловікові.

З нагоди похорону чоловік покійної передав на „Українські Вісті" 25.00 дол. За жертву щиро дякуєм, а покійній Теклі вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Прибитий важким горем по втраті моєї невіджалуваної дружини Теклі, складаю щиру подяку Всеч. о. Ю. Ковальському, катедральному пароховi, та всім приятелям і знайомим за відвідини покійної в шпиталі під час її недуги. Сердечно дякую д-рові І. Смульському та мед-сестрам в шпиталях Дженерал та Ґленровз в Едмонтоні, за дбайливу опіку в часі хвороби покійної. Моя глибока вдячність пані посолиці К. Чічак та її чоловікові, що потішали мене в моєму нещасті. Дякую всім учасникам похорону за участь в похороні, а нашим приятелям за пожертви на Служби Божі та квіти на могилу покійної. Дякую тим нашим приятелям, що несли домовину з тлінними останками покійної. Похоронному заведенню Парк Меморіял дякую за совісну услугу, а п-і К. Смолик та її помічницям дякую за приготування поминального обіду. Вкінці дякую всім, що чимнебудь причинилися до звеличання похорону покійної та потішали мене в моєму горю. Нехай Господь нагородить усім сторицею, а покійній дасть царство небесне.

Опечалений муж Теодор

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ФЕДОРА ДУТКА

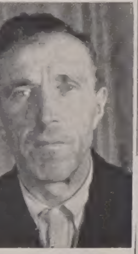

бл. п. Федір Дутка

В четвер, 15 лютого помер на 75-ому році життя бл. п. Федір Дутка. Покійний походив родом із села Тязів, пов. Станіслав (тепер Івано - Франківське). Тут він провів свої молоді роки, тут й одружився з дружиною Марією, тут враз з дружиною виховував він свого сина Василя. Як і всі мешканці Тязева, покійний займався в Тязеві господаркою. Під кінець війни виїхав він до Німеччини, звідки його брат Никола Дутка з Едмонтону спровадив до Канади. Він жив у свого брата Николи й братової Анни в Едмонтоні і працював на залізниці. Останніх п'ять років перед смертю був на пенсії. Покійний хворів довгий час на серце й астму, які вкінці й загнали його в домовину.

Увесь час покійний був парафіянином церкви св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні. Покійного оплакують дружина Марія та син Василь із трьома внуками в Україні, брат Никола та братова Анна в Едмонтоні, їхня дочка Марта, заміжна за Віктором Іванко, яка допомагала в переведенні похорону. Оплакує його теж брат Йосиф в Україні та дві сестри Катерина Дорошенко і Дона Криса, а теж діти п-ва Дутків з Едмонтону Михайло й Марія Дутка та Василь і Марія Кордибан з Принс Джордж, які приїхали на похорон до Едмонтону.

Похорон покійного зачався панахидою, що її в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял відслужив у п'ятницю, 16 лютого о. митр. радник В. Тарнавський. Заупокійну св. Літургію й похорон відслужив о. В. Тарнавський в суботу, 16 лютого в церкві св. Юрія Побідоносця. Він теж попращав покійного від імені родини, приятелів та знайомих.

Тлінні останки покійного зложено на українському цвинтарі св. Михайла. Після похорону відбувся в парафіяльній залі св. Юрія поминальний обід.

З нагоди похорону брат та братова покійного передали 15.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійному вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Переживши важко невіджалувану втрату нашого рідного брата покійного Федора Дутка, складаємо щиру подяку Всеч. митрополичому радникові о. В. Тарнавському за відслуження похоронних обрядів та слова прощання й потіхи. Дякуємо родині, всім приятелям та знайомим покійного, що прибули на похорон й віддали йому послідну прислугу. Дякуємо тим нашим приятелям, що несли домовину з тлінними останками покійного, як теж тим, що склали свої жертви на Служби Божі та квіти на могилу. Похоронному заведенню Парк Меморіял дякуємо за гідне переведення похорону, а всім, що відпровадили покійного на місце вічного спочинку, та всім, що вякийнебудь спосіб причинилися до гідного переведення похорону, нехай Милостивий Господь нагородить сторицею, а покійного прийме до свого царства.

Брат Никола, братова Анна та родина.

Прудгом, Саск.: – 50-річний подружий ювілей п-ва Антона і Йоанни Бідулків

п-во Антін і Йоанна Бідулки

День 28-жовтня 1972 року залишиться в глибокій пам'яті п-ва Антона і Йоанни Бідулків, бо того дня вони відзначували золотий ювілей подружого пожиття.

Антон Бідулка народився в селі Ланівці, Борщівського повіту в Україні. До Канади приїхав 1913 року і почав працювати на залізній дорозі. В 1922 р. він осів на стало на фармі в околиці Пруд Гомм, Саск., де одружився з Йоанною з роду Томпальських, яка народилася в місті Борщеві в Україні.

П'ятьдесять років супружого життя, хоч піонерського, перейшло дуже скоро і 28-го жовтня син і невістка приготовили родичам пам'ятний ювілей.

Біля четвертої години пополудні заїхалися до церкви Пресв. Христового Серця (коло Гаврилюка) близько Пруд Гомм Преосв. Владика Андрій, о. крилошанин Є. Ляшкевич з Канори, о. д-р Гр. Миколів — парох, о. П. Гронський, б. парох, о. М. Шевчук сусідний парох з Вакав, Саск., о. митрат І. Олійник із Саскатуну, дияком Курівчак, родина, сусіди, й гості, щоб в часі Архиєрейського Молебня за ювілятів помолитися в їхньому наміренні.

Молебень служили з Преосв. Владикою всі присутні священики. Дякував син ювілятів п. Франко Бідулка.

Після Молебня Владика Андрій поблагословив ювілятів і сказав прегарне слово, в якому підкреслив примірне релігійне життя ювілятів. Многолітсвіем закінчено церковне торжество в церкві, яку помагали будувати й піддержують по нинішний день ювіляти.

По Молебні почалася ювілейна частинта в парафіяльному домі в Вонді, Саск.

Коли вже всі засіли до приготованих столів, до залі ввійшли ювіляти в супроводі дружки п-і Перожук і дружбі п. П. Бідулки, сина Франка, невістки Ґені та внуків Надії і Антона. Вони, серед лискавок фотографічних апаратів та оплесків, засіли до прикрашеного стола.

Почесне місце господаря прийняття заняв довголітний приятель та бувший парох околиці, о. митрат Олійник. Він проказав молитву й почався обід, приготований невісткою Ґенею, а видаваний жінками відділу ЛУКЖ при церкві Пресв. Христового Серця у Вонді.

Побажання-тоаст ювілятам вніс муж внуки Франі п. Ґері Вицко з Мелфорт, Саск.

При кінці вечері в імені Преосв. Владики виголосив благословення та ґратуляції для ювілятів о. митрат І. Олійник. Папське благословення з Риму перечитав о. д-р П. Миколів. Опісля промовляли усі присутні священики: о. митрат І. Олійник, о. д-р Г. Миколів, о. П. Гронський і о. М. Шевчук.

Також відчитано багато ґратуляційних телеграм і листів. Між телеграмами були від прем'єра П. Е. Труда, посла (фед.) Леньга, о. д-ра Ґарванка з Риму, о. Хорунжого з Вадіни, о. П. Криворучки з Саскатуну, о. Тремблея з Монтмартр, о. місіонаря М. Маркова з Ґрімсбі, Онт. та від оодини з Бр. К., Алберти та Онтаріо.

При кінці висказав свої слова любови і побажань та подяки за добре виховання одинокий син ювілятів Франко, який зайнявся всіма приготуваннями й передав від себе, дружини і дітей Антона й Надії дарунок.

Старша внучка Франя з Мелфорт, Саск. вручила ювілятам дарунок від своєї родини.

Від гостей передав дарунок п. Є. Перожук.

Кінцеві побажання зложили дружка і дружба.

Зі сльозами радости подякували ювіляти невістці і дітям за труд у приготуванні ювілею та за слова любови. Сердечну подяку зложили Преосв. Владиці Андреєві, всім священикам, гостям з близьких і далеких сторін за те, що помогли їм відсвяткувати так торжественно день їхнього подружого ювілею.

При кінці бенкету син Франко зложив ще щиру подяку Преосвященному Андреєві, о. митратові Олійникові, о. Гарванкові в Римі та всім священикам за їхню участь в Молебні та бенкеті, всім присутнім гостям, паням з ЛУКЖ з Вонди, п. С. Кобринському за роблення знимок, дівчаткам Кобринським за пісні та всій родині і всім тим, що чим будь причинилися, щоб той ювілей зробити дійсно золотим.

Після бенкету була гучна забава, яка закінчилася над ранком другого дня.

З нагоди ювілею наші ювіляти зложили на свою церкву Пресв. Христового Серця (коло Гаврилюків) 50 дол., а на „УВісті" 20 дол.

Дякуємо за жертву і нехай буде щира подяка Всевишньому Богові, а ювілятам Антонові і Йоанні многі і благі літа.

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

Справа будови та направи доріг та хідників

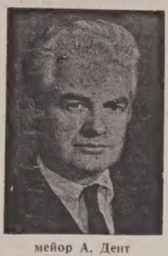

мейор А. Дент

На засіданні міської ради, що відбулося 12 березня 1973 р. устійнено напрямні відносно покриття доріг твердою поверхнею, правильного наладнання бічних хідників, побудови нових доріг, провулків та хідників в новостворених дільницях. Ця програма має велике значення й нею є зацікавлені всі мешканці міста з уваги на те, що вона має вплив на оплату за поправу доріг та хідників у різних міських дільницях. Напрямні, що їх устійнено, є такі:

1. Зворот видатків на цементування вулиць

Всі кошта цементування вулиць буде покривати місто із грошей, призначених на вдержування доріг із біжучого бюджету.

Одною із головних причин такого рішення є обставина, що мешканці, які живуть при головних міських дорогах, не платять постійно оплат на вдержування доріг. Люде з інших околиць міста часто користуються тими дорогами й тому кошт вдержування доріг повинні покривати всі мешканці міста.

2. будова хідників та зворот видатків на хідники.

Кошти будови та перебудови хідників буд ть покривані із оплат, що їх платитимуть власники площ, що прилягають до хідників.

То є зовсім слушне рішення, бо хідники служать головно мешканцям даної околиці.

3. Методи повідомлювання

а) Де цементування доріг чи хідників переводиться наслідком прохання мешканців даної околиці, власники відповідних будівельних площ будуть повідомлені в той спосіб, що, заки буде поміщене оголошення про те в газеті, на кінцях даного блоку буде поміщене оголошення про те, що буде будуватися, чи цементуватися дорога.

б) Там де цементування дороги чи хідників буде переводитися на пропозицію відділу інженерів та транспорту міста Едмонтону, власники відносних будівельних площ дістануть особисто повідомлення, що заки появиться оголошення в газеті.

в) Хідники, що є в дільницях, які є в зонах РРА, РРБ, РРС, Р-1, Р-2 або РС-1 будуть будовані або перебудовані лише тоді, як збереться відповідне число мешканців даної дільниці, під пишуть прохання до міста, що вони того хочуть; власники сусідуючих площ будуть повідомлені особистими повідомленнями перед оголошенням у газеті.

Вищезгадані окреслення зон означають таке: РРА обмежена мешканева дільниця А, РРБ — обмежена мешканева дільниця Б; РРС — обмежена мешканева дільниця С;; Р-1 однородинні доми; Р-2 — однородинні доми, подвійні доми („дуплекс-и") і деколи почвірні доми („форплекс-и"); РС-1 мешканеві дільниці з обмеженнями, тобто такі дільниці, де не всі мешканці в підвалі („бейзмент-і") відповідають вповні вимогам міста.)

г) Щоб хідники та бічниці при дорозі, що притикають до будівельних площ, які лежать у іншій зоні, як ті, що їх вичислено в уступі в) були будовані або перебудовані або тоді, як буде належне число підписів власників притикаючих площ, або на пропозицію міського відділу інженерів та транспорту; власники притикаючих площ будуть повідомлені особистими повідомленнями.

д) Способи повідомлення, вичислені під а), б), в) і г) відносяться лише до новостворених міських дільниць.

Такий спосіб поступування ухвалено після того, як управа міста запропонувала це міській раді, а міська рада відтак передала цю справу комітетові для підприємств громадського користування та інженерів.

Ці комітети відповіли міській раді 12 лютого й подали від себе такі пропозиції: 1. Щоб кошти цементування покривало місто з видатків на вдержання доріг із біжучого бюджету, 2. Щоб перебудову хідників переводити як поправу доріг даної околиці або на прохання більшости власників притикаючих до хідників площ, або там, де міські інжінери ствердять, що існуючого хідника не можна направити, можна відбудувати хідники як проповану поправу доріг даної околиці. Міська рада не прийняла пропозиції в такій формі і її відіслано назад до комітету для справ підприємств громадського користування та інженерів.

Відтак у липні 1972 р. до нашої ради комішенерів прийшла така пропозиція: На всіх вулицях, провулках та хідниках поправа чи перебудова доріг буде переведена в той спосіб, що власники притикаючих будівельних площ платитимуть ту суму, яка буде перевищати $100.00, які заплатить місто. Власники притикаючих площ повинні бути повідомлені заздалегідь про пляновану будову чи перебудову вулиць та хідників, з поданням, який буде цілий проект та кілько власники мають доплачувати до коштів будови чи перебудови доріг.

Місто може переводити будову чи перебудову доріг лише тоді, як дістане прохання це зробити з підписами більшости власників будівельних площ, що притикають до дороги чи хідника, які є в пляні перебудувати".

Як вислід двох пропозицій, міська рада ухвалила правила, які подані на початку цеї статті, де подано, в який спосіб будуть покриті кошта побудови чи перебудови доріг та в який спосіб будуть повідомлені власники притикаючих до доріг будівельних площ про пляновану будову чи перебудову.

В нових дільницях всі дороги, хідники ітд. є заплачені наперід, крім деяких небагатьох вийнятків. Власники будівельних площ погоджуються заплатити кошта будови доріг та хідників протягом трьох років. В цьому випадкові не потрібно посилати повідомлення до власників притикаючих до доріг площ перед оголошенням у газеті, бо то непотрібне.

Наслідком такої ухвали міської ради з 12 березня ц.р., рішення відносно будови чи уліпшування існуючих доріг та хідників лежить у руках міських податковців, які остаточно будуть вирішувати, де й коли треба ці будови чи направи доріг та хідників переводити.

Ivor Dent

Айвор Дент, мейор

ДРУКАРНЯ

„УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

ВИКОНУЄ:

- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- брошури
- візитівки, білети
- базарові квитки
- книжки
- журнали

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ
ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ З КАПЛИЦЕЮ, ВІД НІКОГО НЕЗАЛЕЖНЕ,
Даємо особисту та ввічливу послугу.
Наші ціни приступні і відповідні до всяких фінансових вимог і обставин.

LEYDEN'S Funeral Homes, LTD.

18 Ave. and 2 St. S. W.
CALGARY 262-9101
and
Claresholm 235-3212

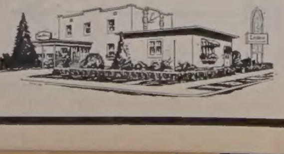

В ЧАСІ МИНУЛОГО РІЗДВА НА ВУЛИЦЯХ МИРНОГО ВИФЛЕЄМУ ПАТРУЛЮВАЛИ ІЗРАЇЛЬСЬКІ вояки, щоб захоронити прочан від можливого нападу арабських терористів.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

ПОЛЯ ПАСТИРІВ

Вифлеєм є місто миру бо там співали пастирі вночі Христового Різдва „Слава на небесах Богові, а на землі мир людям доброї волі". Одначе в історії Вифлеєму нема багато таких часів, коли він був дійсно містом миру. Не залишився Вифлеєм містом миру і в наших часах. Після минулої ізраїльсько-арабської війни відчувається напруження та небезпека нападів арабських терористів і в Вифлеємі. Зокрема відчувається ця небезпека в часі найбільшого припливу прочан до Вифлеєму, тобто в часі свята Христового Різдва. Від кількох років вулиці спокійного й тихого Вифлеєму перед Христовим Різдвом заповняються ізраїльськими вояками та поліцією, які зберігають порядок та заохороняють прочан з цілого світу перед можливими нападами палестинських терористів. Очевидно, що наслідком можливих несупокоїв та нападів терористів меншає число прочан до Вифлеєму в часі Христового Різдва. Зокрема відчувалося це минулого Різдва, коли на вулицях Вифлеєму патрулювали ізраїльські вояки та поліція, а на дахах вищих будинків Вифлеєму ізраїльські вояки уставили машинові кріси, щоб, на випадок нападу ізраїльських терористів, можна було їм перешкодити в їхньому нападі.

Ми були в Вифлеємі в осені, ще далеко до Христового Різдва й тому в Вифлеємі було відносно мало прочан й арабські терористи не мали нагоди виявити своїх партизанських умінь, бо не було перед ким. Завдяки тому наші туристи мандрували спокійно вулицями Вифлеєму, заходили до різних крамниць із пам'ятками з Вифлеєму, оглядали їх, купували дещо й ішли дальше, оглядаючи вистави крамниць та шукаючи за чимсь новим, гарним, що могли би привезти як пам'ятку своїм рідним чи приятелям.

Через те, як ми зібралися всі, щоб їхати на „поле пастирів", ствердили, що в автобусі недостає одного прочанина. Наш Джордж виголосив своє незабутнє: „сі є?" (тобто „всі є?") й ствердив, що в автобусі когось недостає. Ми дуже скоро встановили, кого нема і пішли на розшуки. Шукали „пропавших", звичайно, ми три: я, Джордж та п. Хмелик, який нам завжди ставав у пригоді, коли треба було ладнати якусь справу. Джордж пішов одною вулицею, п. Хмелик другою, а я пішов вздовж вифлеємського ринку. І в одній із крамниць я „відкрив" нашого прочанина, який переглядав гарні й дорогі пам'ятки зі Святої Землі. Як я зробив йому вимівку, що ми всі на нього ждемо, то він спокійно відповів, що він вже був у автобусі передтим, але там ще майже нікого не було й тому він пішов шукати пам'яток, які можнаби привезти своїм знайомим. Врешті й він приєднався до нашого гуртку в автобусі, я закликав Джорджа й п. Хмелика, щоб верталися до автобусу, бо „згуба" знайшлася й ми поїхали попри церкву Христового Різдва в долину, а відтак на горбок на „поля пастирів".

Для всіх християн, а зокрема для всіх нас, як дітей, образ вифлеємських пастирів із ангелами, що сповіщали пастирям прихід на Землю Спасителя світу, залишився незабутньою картиною на все наше життя. Й тому кожний із нас-прочан хотів побачити „поля пастирів" такими, як їх малювала наша уява в наших дитячих образах Христового Різдва.

В околиці Вифлеєму ще й досі є чимало печер, що служать за приміщення для пастухів-бедуїнів, які пасуть в тій околиці стада овець. Деякі з печер є навіть дуже просторі й у них є досить місця не лише для пастухів-бедуїнів та їх родин, але навіть і для прихожих-гостей, які деколи користають із питомої арабської гостинности пастухів-бедуїнів та заночовують у печерах. В вифлеємських печерах ночував у часі дощів ще цар Давид перед 3,000 роками, як пас вівці в околиці Вифлеєму. Звичайно того роду печера є перегороджена кам'яним муром на дві частині. В одній частині, що її підлога застелена соломою, приміщується родина пастуха, а в другій частині перебувають у часі дощів уночі вівці. В житловій частині печери звичайно ще є колиска-ясла, зроблена із глини, в якій лежить маленька дитина. Майже всі пастухи-бедуїни прийшли на світ в такій печері й кожний з них, малою дитиною, лежав у яслах-колисці з глини. В такій печері прийшло на світ перед двома тисячами років і Боже Дитятко, що лежало в таких самих яслах-колисці, виліпленій із глини.

Зате літом пастухи, звичайно, сплять на полі в овечій кошарі, між своїми стадами. Кошари то звичайно загороди, обложені камінням, з невеликим отвором, куди заходять вівці, а який на ніч пастухи закривають, щоб до кошари не дісталися вовки або гієни.

Одначе буває деколи, що й кошара не захоронює овець від нападу гієн, які перескакують через невисоку кам'яну огорожу. Тоді пастухи користаються своєю невідлучною зброєю пастирською палицею, закінченою гострим залізним вістрям та пращею („катапулькою"), що з неї кидають камінням, якою колись Давид убив филистима. Ще заки гієни перелізуть через огорожу, пастухи обкидують їх камінням із пращі й гієни падуть в тернину, що, звичайно росте кругом кошари, й там рано їх знаходять неживими. А, як вдасться гієнам дірватися до овець у кошарі, то, заки пастухи їх відженуть або повбивають, вони можуть наробити багато шкоди. Із життя палестинських пастухів Христос взяв тему своєї притчі про доброго пастиря, що, з нараженням власного життя боронить вівці перед хижим вовком. А поганий пастир залишає вівці на жир вовкові, а сам утікає.

В часі їзди Джордж пригадав мені ще легенду, яку пастухи оповідають залюбки прочанам, що відвідують „поле пастирів". Ангели, які Різдвяної ночі сповістили вифлеємських пастухів про народження Христа, загубили на вифлиемських полях ключик до неба. Наслідком того, як вони повернулися до неба, не могли вже замкнути небесної брами й від того часу брама неба відкрита для всіх людей, як була відкрита в тому часі, як перші родичі ще жили в раю. А на тому місці, де впав ключ від неба, виросла квітка, яка й називається „ключ до неба". Ця квітка поширилася відтак по цілому світі. Вона й пригадує всім людям, що Христос є правдивим ключем до неба для всіх, що в Нього вірують.

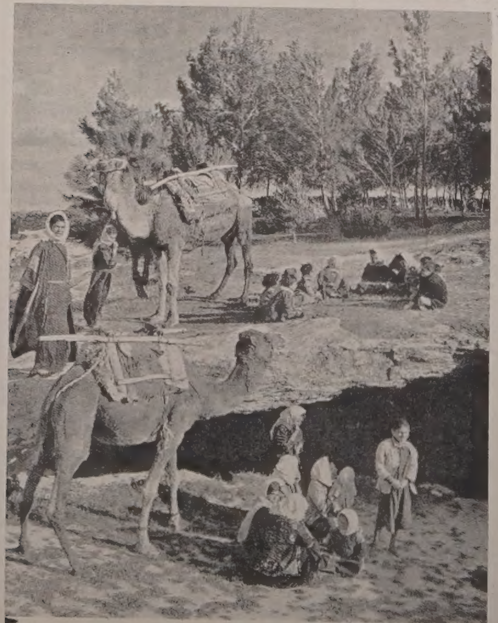

ПАСТУХИ-БЕДУЇНИ В ОКОЛИЦІ ВИФЛЕЄМУ ЗІ СВОЇМИ ВЕРБЛЮДАМИ. ВОНИ ще й сьогодні випасають вівці в околиці Вифлеєму та ночують у печерах.

СПОМИНИ

Про Митрополита Кир Андрея Шептицького

Іван Лев граф Шептицький

IV

Образ свого Дядька Митрополита ношу і донині виразно в пам'яті. Не зуміли його затерти минулі десятиліття, хоч деякі риси лиця, які пізніше міг я інакше характеризувати, за той час змінилися. Але, беручи загально, цей образ залишився таким, як був, хоч часто в дитячій уяві образ старших людей підпадає змінам.

Важко тут подавати риси, які творять той образ. Але на перше місце висувається тут „величність", так незвичайно зв'язана з його зростом, обличчям і голосом. Однак ідеться тут про іншу велич, а саме оцінку праці і підходу навіть до дрібних справ — велич проектів, плянів і їхнє завершення. У порівнянні з своїм Дядьком Митрополитом я відчував свою малеч навіть тоді, коли це торкалося справи мого зросту (хоч зростом ми дорівнювали собі взаємно). Та не тільки я один. Пригадую собі французького журналіста, здається з газети „Матін", який мені сказав, а потім написав: „Я мав враження, що розмовляв з Богом-Отцем".

Часом та його велич могла пригнічувати і бентежити. Але він мав теж інші житеві дари, а саме простоту й доброту, легкість у поведінці і безпосередність, з якими приходив до кожного з нас, дітей чи до жінок-селянок, які в безконечних, часами навіть нудних з ним розмовах, ніколи йому не набридали. Все це було для нього таке природнє і звичайне. Щойно з роками почав я і це все розуміти. Бо колись я думав, що це нормальне в молодших, але рідко у старших.

Променіла та, його доброта від нього й фізично. Відчувалося її, як проміння сонця, бо. потішала вона пригноблених і безнадійних так скоро, немов лікувальний бальзам. Дивувало мене завжди його велике знання. Під час моїх гімназійних студій іспитував він мене дуже докладно з латинської і грецької граматики. Пригадую собі також, як то Він написав латинською мовою так прямо від руки і без словника цілий ряд нагробних написів у каплиці згідно з написами в катакомбах. Тільки одного напису не потребував писати, який був ще виготовлений моєю бабусею з Фредрів Шептицькою ще за її життя: „Abbit in gaudium ad Christum, Dominum suum." (Відійшов у радості до Христа, свого Господа).

Коли мій Дядько Митрополит вертався в 1917 р. з московської неволі і приїхав до Львова, то між іншими церковними достойниками на залізничому двірці, привітав його гебрейською мовою жидівський рабін. Дядько подякував йому тою самою мовою. Про це довго ще згадували жиди.

Ми, діти, довго не могли зрозуміти того, що Дядько присилав нам на Різдво завжди такі подарунки, як книжки про мистецтво або репродукції образів чи картин. Щойно пізніше ми зрозуміли й належно оцінили його дари. Я особисто свою любов до італійського і фляманського малярства завдячую цим картинам і довгим розмовам з дядьком на ці теми. Любов і прив'язання до родинних традицій та історії була спільна всім братам Шептицьким. Однак у Дядька Митрополита була вона більша і глибша. Він знав прекрасно історію не тільки як колекції фактів у ряді поколінь, але й міг висловити докладну думку, яка промовляла крізь ті покоління. Переказуючи свою думку прийдешнім поколінням, він вибрав за патронів для родини Шептицьких св. Йосафата і св. Катерину з Сієни. Висловив цю свою думку в молитві, яку він, вступаючи до монастиря, написав на задній сорочинці реліквіяра, подарованого моїй бабусі, а також і мені в час мого одруження.

Завжди пам'ятав про службу Богові й Церкві, а особливо про працю над об'єднанням Церков, про визнання Святішого Отця й повернення до Петрового Престолу роз'єднаних овечок. Якась особлива атмосфера витискала особливе тавро в оточенні Дядька Митрополита і другого дядька, о. ігумена Климентія. Пізнав я дуже добре цю атмосферу, але не вмів чи навіть боявся її назвати. Щойно в 1923 р. Апостольський Візитатор, о. Дженокі, зробив це за мене. Він назвав цю атмосферу „СВЯТІСТЮ".

Вона набирала різних форм, появлялася різно серед всяких обставин, але завжди променювала незмінно. І кожний, хто перебував під впливом тієї атмосфери, відчував, що перебуває ближче неба.

Атмосфера в Святім Юрі, яку багато людей може й краще знало від мене, вражала мене завжди кількома характеристичними рисами: МИР, СПОКІЙ. Без уваги на навал праці і зайняття, без уваги на довгі дні й тимчасові хвилювання та пригноблення тривала завжди та погідна, незрівняна атмосфера. Бо була віра, що все те, що робиться на тому шляху, є вірне просте і правдиве, що це все дочасне й минуле, а щойно на кінці цього шляху чекає нас СВЯТИЙ ЄРУСАЛИМ.

Безмежні були любов і замилування Дядька Митрополита до мистецтва. По всіх його кімнатах було повно різних образів. переважали тут різні фрески й портрети давніх митрополитів, які засідали на митрополичому престолі у Львові. Крім того, були твори нових талантів, які дядько зумів повишукувати серед українського народу й посилав їх на власні кошти студіювати за кордон. Коли збірки цих образків вже були завеликі, тоді передавав їх до Українського Національного Музею при вул. Мохнацького під опіку кустоса Іларія Свєнціцького. Передав він туди також і образ брата Альберта „Ecce Homo" та багато образів Мальчевських. Дядько цікавився не тільки старим, але й новим мистецтвом, бо ішов нога в ногу з часом. Дуже жваво цікавився він усім і про все був дуже добре поінформований.

Ми дуже часто користувалися гостинністю в Святім Юрі, і то не тільки короткою перекускою чи нічлігом. Вже в серпні 1914 р. ми жили кілька тижнів у покоях митрополичої палати в долішнім будинку направо. Потім узимі 1921-22 рр., коли я лежав хворий на шкарлятину в будинку при вул. Міцкевича 24, то

(продовження на стор. 8.)

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

В. ГАВРИШ

БУРСИ ТА ІНСТИТУТИ

Інститути та бурси були теж осередками, де творено нові гуртки та товариства споміж студентів, що завжди цікавилися суспільно-громадськими справами та збереженням й розвитком українського культурного життя в Канаді. Із бурс та інститутів вийшло багато наших суспільно-громадських діячів, що повели широку працю між українськими поселенцями, а одночасно усвідомлювали наших співгорожан, в першу чергу англійців про нашу історію, наші традиції, нашу культуру, відкриваючи нам шлях до рівноправности в канадській спільноті. Цим першим носіям української культури та українського імени між англійську, дуже консервативну та дуже упереджену суспільність, не було легко це робити. Зразу, а подекуди ще й досі, навіть їх самих приймали деякі англійці як канадців другої або третьої кляси, нащадків „людей у кожухах", „форнерів", „ґалішменів" та, як нас там англійці зразу називали. Але оці свідомі українські передовики таки зуміли перебороти в багатьох випадках усі труднощі й упередження нашого окруження й поволі вивести українських поселенців на арену канадського життя. Сьогодні вже для кожного канадця слово „українець" не є чимось чужим, незнаним. Може дехто, з них ще мати давні упередження й нехіть до нас, але, бодай назовні вже того не покаже. Ми вже здобули тут право громадянства, а до того причинилися багато кол. студенти, що жили в наших бурсах та інститутах.

Тепер ми маємо далеко кращі й модерніші приміщення для наших студентів, але щось менше й рідше чути про культурно-освітню діяльність студентів, що живуть у наших інститутах та бурсах. От час до часу десь поїдуть із концертом, або влаштують якусь виставу, але то буває рідко. Може бути, що студенти тепер мусять більше вчитися, як колись, а може таки немає в них того запалу, що був у давніших студентів. А шкода, бо давніші мешканці бурс та інститутів зробили велику роботу для наших поселенців у Канаді.

REMEMBER.. The Application Deadline is
APRIL 30TH
ALBERTA ALL-RISK CROP INSURANCE
* LOWER PREMIUMS -by one-third on the average.
* HIGHER COVERAGE & BIGGER DISCOUNTS
* NEW LOW-COST HAIL ENDORSEMENT
See Your Local Agent NOW for full information
ENSURE YOUR PAY-DAY FOR'73
ALBERTA HAIL AND CROP INSURANCE CORPORATION
1110 FIRST STREET S.W., CALGARY, ALBERTA T2R 0V2

ПАМ'ЯТАЙТЕ... Кінцевий реченець для подавання аплікацій на збіжжеву асекурацію є

30 КВІТНЯ

* ЗНИЖЕНІ ОПЛАТИ пересічно на одну третину
* ВИЩЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ І БІЛЬШІ ЗНИЖКИ
* НОВІ УДОГІДНЕННЯ ПРИ ВИПЛАТІ ВІДШКОДУВАННЯ ЗА ШКОДУ ВІД ГРАДУ ПРИ НИЗЬКИХ ОПЛАТАХ

За повними інформаціями звертайтеся ТЕПЕР до вашого місцевого агента.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

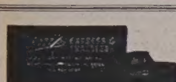

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Дрібні оголошення

● ПОТРІБНО СТОРОЖА (CARETAKER) до домівки УНО (10629 98 вул.) в Едмонтоні.
Зацікавлених в цій праці проситься телефонувати на 476-7029.

Спомини про . . .

(закінчення з стор. 7.)

мій батько Лев з молодшими дітьми жив у Святім Юрі в тих самих покоях, а звідти всі вони ходили до Інституту Пастера щепитися проти шкарлятини. І, нарешті, моя дружина Зофія з маленькими дітьми знайшла притулок в Святім Юрі в 1940 р.

Ще дуже свіжий спомин про моє перебування в Святім Юрі в 1914 р.: спільні обіди з дядьком за великим столом і пообідні розмови в сальоні з дзеркалами, вінчання маляра О. Новаківського і наші приязні взаємини з ним, вістка про смерть Папи Пія X, затьміння сонця, наші забави у святоюрському саду. Але це все переважала наша радість і зворушення із зустрічей з Дядьком Митрополитом. Дуже часто вранці бували ми на Службі Божій, яку він відправляв у домашній каплиці внизу. Там же ввечорі проводив він молитву для нас, дітей. Кілька разів приглядалися ми до величної Служби Божої в соборі св. Юра. Особливо пригадую собі ще панахиду по Святішому Отцеві Папі Пієві X, і як то нам Дядько Митрополит наказував молитися „за нього і до нього (за Папу Пія X).

Живучи при вул. Зеленій у Львові, ми деколи ходили вранці до Святого Юра на Богослужби, які о год. 6:30 відправляв Дядько Митрополит в наріжному сальонику з чудовим виглядом на місто Львів. Через таку ранню пору не часто вдавалося нам там побувати. Пані Юлія Водзіцька дуже вдало схопила малюнком цю Службу Божу. Дядько Митрополит сидів у фотелі, а о. ігумен Климентій асистував йому в богослужбі. Червоний килим, червоно-золота макета над вівтарем у розі, золоті ризи і світло свічок. За вікнами темна ніч ставала блакитною. А в тому всьому прекрасна гра кольорів. Одним словом, прекрасно й чудесною була велич Служби Божої східнього обряду. А по Службі Божій ми всі йшли на сніданок, але ще довго чекали на Дядька Митрополита, який все ще молився. А потім засідали ми за дубовим столом снідати. Це була християнська агапа.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

І в СССР теж надуживття

Советські газети аж захлистуються від похвал про високий моральний рівень совєтської молоді та про її вищість над молоддю „гнилого" вільного світу. Тимчасом ті ж самі газети, час до часу лише, подають звіт про злочини та провини совєтської молоді.

„Комсомольская Правда" з 9 лютого надрукувала статтю, в якій пишеться про те, як то діти совєтських достойників фальшують документи і як дістають дипломи високої педагогічної школи молоді люде, які навіть не вміють „поправно писати". Часто трапляються випадки, що молоді люде дістають дипломи за чужу наукову працю, а інші дістають з уваги на своє „службове становище", а ще інші отчують себе „своїми людьми", які допоможуть обійти приписи університету чи прямо карного закону. В тій же газеті пишеться теж про те, що спритні урядники продали населенню по спекулятивних цінах 1700 спроваджених із-за кордону телефонічних апаратів й заробили на тому на чисто 13,545 рублів.

У зв'язку з недавною чисткою в державному апараті в Грузії газети пишуть про різні надужиття, що мали місце в тій республіці. М.ін. минулого року викрито в Грузії нелегальну будівельну спілку, яка побудувала в горах 989 люксусових будинків („дач"), які даровано високим совєтським урядовцям, або продавано за грубі гроші. В підміському колгоспі біля міста Тбілісі (Тифліс) керівники колгоспу вкрали 78,000 рублів із проданих колгоспних продуктів. У другому грузинському колгоспі бракує тисячі сотнарів збіжжя.

В Ізраїлі засудили шпигунів

В Ізраїлі відбувся суд над групою шістьох, із усіх 33-ох арештованих арабів та двох жидів, що, в порозумінні із сирійською розвідкою, вели шпигунську діяльність в Ізраїлі та плянували низку саботажів та повалення теперішнього ізраїльського уряду. Між підсудними були два жиди, перший випадок в історії існування Ізраїля, що вели шпигунську діяльність на користь Сирії, оба жиди призналися до підривної діяльности й виправдували свою діяльність своїми комуністичними переконаннями. Поза одним арабським студентом, якого засуджено на два роки тюрми, всі інші були засуджені на 10-20 років важкої в'язниці. Суд над рештою арештованих арабів, обвинувачених у підривній діяльности, відбудеться за якийсь час.

Бомбили Камбоджу

Хоч у В'єтнамі панує перемир'я, то комуністичні війська в сусідній державі Камбоджі воюють дальше проти урядових військ. Щоб примусити комуністичні з'єднання до замирення, американські летуни перевели один із найбільших бомбових налетів на Камбоджу. В бомбленні брало участь понад 120 великих бомбовиків Б-52 та багато інших бомбовиків. Одначе американські бомби не завдали великої шкоди комуністам, бо їхні війська розкинені по великих просторах, а, кромі того, комуністи не мають під своєю владою ніяких міст та фабрик, яким бомби могли би завдати більшу шкоду.

Азбест шкідливий для людей

Лікар д-р І. Селікоф з Ню Йорку сказав, що люде, які постійно мають до діла з азбестом, або споживають харчі та напитки, які проходять через машини, що в них є азбест, є нараженні на затруснння, наслідком чого виникає рак. В наших часах зросло застосування азбесту при будові різних машин, яких вживається до виробу харчів та напитків. Протягом минулих 90 років зросла кількість уживання азбесту із 500 тонн річно до чотирьох мільйонів тонн річно. Американський уряд здоров'я вже обмежив уживання азбесту до виробництва опакувань для харчів та одягу, бо навіть азбестове опакування загрожує хворобою рака.

* **Ізраїльське військове** командування показало невеликі ракетні бомби власного виробу, які вони вже вживали в боях з арабськими партизанами. Бомби мають засяг прибл. 15 миль, а їхня розривна частина має 33 фунти ваги.
* **Австрійська католицька** пресова агенція повідомила, що в Альбанії розстріляно римо-католицького священика. В Альбанії є заборонені всі релігії.
* **Альбанія обвинувачує** СССР, що СССР зраджує своїх арабських приятелів, бо випускає жидів до Ізраїля без окупу й не доставляє зброї та амуніції арабам, яким того дуже потрібно.
* **Ливанський військовий** літак скинув бомби на італійське рибальське судно на Середземному морю. Бомби вибухли поблизу судна, але судна не пошкодили.

УСМІХНІТЬСЯ ЗАСПОКОЇВ

Приходить бабуся до крамниці й каже до продавця:

— Зважте мені двадцять фунтів муки. А відтак каже сама до себе, двадцять фунтів я мабуть не донесу, бо будуть за важкі.

— Нічого, бабусю, — відповів продавець. Я вам так зважу, що певно донесете.

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Fred Kozowy otherwise known as Fred Kozoway of 7608 - Argyll Rd. Edmonton in the Province of Albera, steam engineer intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Fred Kozoway.

2. For a change of my wife's name From Olena Kozowy (Kozoway) to Lena Kozoway.

Fred Kozowy
Signature of applicant — legal name in full.
Fred Kozaway
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати в масті і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним і дрогсторах. Будете задоволені або звернуть вам гроші.

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

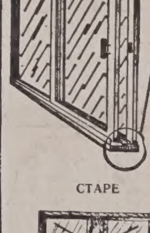

Похиле підвіконня включує:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не спраьляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

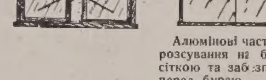

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ НОВЕ

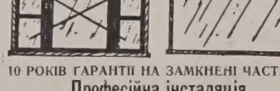

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.

Посилаю ——— на передплату „Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і прізвище: ....

Адреса: ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

15 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....

....

Ім'я і

....

нова адреса: ....

(Адресу писати по-англійськи)

З Албертської легіслятури

(закінчення з стор. 5.)

берти дуже різко критикував систему оплати за винайм пасовищ. Тепер ті, що винаймають пасовища в Південній Алберті, мусять платити більше за винайм, як ті, що винаймають пасовища в центральній та північній Алберті і цей посол уважав, що то не є справедливим. Я особисто вважаю, що цю різницю в оплаті за винайм пасовищ треба би задержати. Якщо ми зважимо, яка погода панує в Південній Алберті а яка в Північній Алберті то певно, що є самозрозумілим, що пасовищами в південній Алберті можна користуватися протягом більшої частини року, коли в північній частині провінції, ними можна користуватися лише протягом трьох до чотирьох місяців. Через те й пасовища в південній Алберті варті більше грошей за винайм.

Легіслятура перебула ще одне бурхливе засідання, яке тривало від 8-ої години вечора до четвертої години ранку, в ночі 26 березня. Легіслятура відбувала засідання в справі видатків провінційного уряду й розглядала проект бюджету міністра справедливости („атторней дженерал") на черговий бюджетовий рік. Хоч деякі опозиційні посли погоджувалися з тим, що п. Лічт був одним із найбільше відповідних кандидатів на становище цього міністра, вони критикували його майже цілу ніч. Я згоджуюся з тим, що деякої критики потрібно майже в кожній справі, але, якщо опозиція вмисно протягає засідання лише на те, щоб зробити прикрість якомусь поодинокому міністрові, то мені важко з тим погодитися, чи такий вчинок можна подарувати.

Мені було дуже прикро, як посол з Калгари Маунтен-В'ю (по званні адвокат) поставив внесок, щоб зменшити платню та видатки на вдержання бюра міністра справедливости до $1.00 річно. Внесок відкинено голосуванням в год. 3.30 ранку, а, як поставлено під голосування урядовий внесок на затвердження проектованого бюджету, то внесок ухвалено одноголосно, включно з голосами тих послів, що стратили так багато часу на критику проекту бюджету.

Провідник партії НДП Нотлей піднявся був з крісла, щоб піддержати внесок, щоб зменшити платню міністра справедливости до $1.00. Його становище треба би оцінювати в світлі його діяльности в минулому році, коли подвоєно платні провінційних послів, а п. Нотлей нарікав, що вони не є відповідні й не можна ставити границі, як за високі вони мають бути. А тепер він вимагає, щоб міністер справедливости повнив свої обов'язки за $1.00 річно.

Я думаю, що то було би дуже корисним, якщоб кожний мешканець провінції міг бути на засіданнях Легіслятури бодай протягом одного тижня. Тоді кожний міг би побачити та осудити сам поступування та тактику деяких послів. Мені здається, що така спроба влегшила би їм рішення, на кого голосувати в чергових виборах.

Легіслятура застановлялася над внеском проекту закону, який мав би за завдання задержати дальше замикання елевейторів в фармерських околицях Алберти. Багато послів опозиції погоджувалися з внеском. Навіть кол. міністер шляхів Гордон Тейлор вважав, що внесок є добрий, бо замкнення елевейторів булоб нищівним для життя малих містечок, де ці елевертори є приміщені. Я вповні погоджуюся зі становищем кол. міністра, але я запитався би, чи кол. міністер не є відповідальний за первісне потягнення відносно знищення малих містечок, коли нові шляхи („гайвейс") будовано в кожній виборчій окрузі, за вийнятком округи кол. міністра, так, що вони переходили попри містечка.

28 березня міністер для справ муніципалітетів п. Дейв Рассел був промовцем на річному весняному з'їзді Албертської асоціяції муніципальних округ та районів, на якому теж я був приявний та кількох інших послів. На з'їзді було рекордове число делегатів, бо багато муніципалітетних урядників хотіли почути пояснення, відносно програми зменшення податків. Багато часу, під час запитів посвячено в часі засідання Легіслятури, питанням, порішеним у промові п. Рассела.

В своїй промові п. Рассел начеркнув загальні напрямні пляну так, що муніципальні уряди зможуть закінчити свої біжучі бюджети й установити податкову ставку на 1973 рік. Напрямні пропонують муніципалітетним урядам значні полегші та можливості вибору в їхніх бюджетах.

Вплинув внесок, який вимагав від Легіслятури піддержати прохання до уряду, щоб скасувати квоту (обмеження), на албертський ріпак, який висилають до млинів. Деякі фармери були засуджені й покарані за те, що досі доставили забагато ріпаку до млинів. Тому, що в Алберті будуються дальші млини для мелення ріпаку й виглядає, що їх буде будовано ще більше так, що там можна буде молоти ріпак, тому не повинно бути квоти на доставу ріпаку так довго, як довго ріпак можна буде дістати й буде на нього запотребування.

В четвер, 29 березня мені було приємно представити в Легіслятурі мейора Ф. Фейна та його дружину, які провели пополудне в Легіслятурі, слідкуючи за її нарадами. Мейор Фейн є колишнім федеральним послом з виборчої округи Вегревил. Легіслятурі представлено досить багато проектів нових законів для першого читання й в наступних тижнях вони будуть обговорювані.

Міністер здоров'я та суспільного розвитку Ніл Кравфорд, предклав проект провінційного уряду для боротьби з пістряком (раком). В проекті він з'ясував, що зроблено досі в цій справі й предклав деякі проекти, які, він сподівається, що уряд переведе в життя в недалекій будучності. Між турботами уряду в цій справі є потреба більше дослідів та освідомлення в цій ділянці як також збільшених лікарських послуг.

Минулий тиждень закінчився дебатою над бюджетом і я кілька разів промовляв у Легіслятурі про різні справи, що заторкали бюджет.

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493